



Između ništavila i napretka

Glavni urednik
Ivica Miškulin:



Tijekom višedesetljetne povijesti Hrvatska je demokratska zajednica često bila u situaciji koju s pravom najbolje opisuje riječ presudan. O mudrosti je njezina političkog vodstva, navedimo samo nekoliko primjera, ovisio izlazak Hrvatske iz smrtonosnog zagrljaja komunizma i Jugoslavije, uspostava samostalnosti, oslobađanje te materijalna i duhovna obnova ratom poharane zemlje, a konačno i pridruženje demokratskim državama Europe i svijeta. Budućnost je pak potvrdila ispravnost izbora koje je tada učinio HDZ.

Već je sada posve jasno da je jesen 2016. također trenutak u kojem je HDZ ispravno postupio. Podsjetimo naše čitatelje: tada je HDZ pobijedio na saborskim izborima s programom temeljenim na konceptima gospodarskoga rasta, otvaranja novih radnih mjesta i društvene solidarnosti. Hrvatski su birači tada dakle prepoznali novi HDZ te mu dali potporu. Četiri godine kasnije uloženo se povjerenje nesumnjivo isplatilo. Usprkos brojnim recen-tnim nevoljama i još brojnijim zlogukim najavama danas valja zaključiti da je vlada predvođena HDZ-om u povjere- nu joj mandatu uspješno stabilizirala i modernizirala Hrvatsku.

Početak srpnja ove godine hrvatski birači ponovno odlučuju komu će dati povjerenje. Premda se na njima kandidira niz političkih stranaka i neovisnih pojedinaca zapravo treba zaključiti da je pred biračima izbor između dviju opcija. S jedne su strane naši lijevi i desni protivnici te niz politički beskarakternih egzibicionista koje međutim povezuju programsko siromaštvo, vidljiv izostanak stručnosti, manjak bilo kakve praktičnosti i neobuzdanost nezdrave ambicioznosti. Njihov dolazak na vlast nesumnjivo donosi povratak nevolja u Hrvatsku, poput podijeljenog društva, političke nestabilnosti, gospodarske stagnacije, rastućeg deficita i međunarodne anonimnosti. Ukratko, ništavilo.

S druge je strane naša stranka. Protekle su četiri godine najprije pokazale da se HDZ-ova vlada iznimno dobro snalazi u kriznim situacijama, potom da uspijeva uvelike unaprijediti socijalnu situaciju, pokrenuti dotad zamrli gospodarski život, unijeti red u državne financije i snažno poboljšati međunarodnu poziciju Hrvatske. Ostanak HDZ-a na vlasti donosi dakle nastavak dobre politike, poput tolerantnog i smirenog društva, političke stabilnosti, gospodarskog rasta, smanjenja javnog duga i rasta međunarodne prepoznatljivosti. Ukratko, napredak.



Za novi hrvatski suverenizam

Naša je najvažnija zadaća ustrajno promicanje novog hrvatskog suverenizma

Mario Kapulica

U ove izbore ulazimo kao stranka koja se ne odriče svojih korijena, identiteta, vrijednosti i tradicije, ali i kao stranka koja je kadra odgovoriti na izazove 21. stoljeća i koja je usmjeren na ono što hrvatskoj državi i njezinim građanima donosi najbolji mogući rezultat u pogledu sigurnosti, kvalitete života, vjerodostojnosti institucija, razvijenih poduzetničkih sloboda i životnoga standarda.

Akteri na ovim izborima su lijeva okupljena oko SDP-a, Škorin Domovinski pokret i MOST. HDZ je tijekom kampanje pozvao birače da realno sagledaju tko su glavni protagonisti ovih političkih opcija, što nude

kao rješenje za hrvatsku budućnost te odaberu one koji im u ovim izazovnim vremenima daju sigurnost. Za razliku od onih koji agresijom, difamacijama i uvredama nadomještaju nedostatak bilo kakva sadržaja, Hrvatska demokratska zajednica pred birače izlazi s jasnim postignućima protekloga mandata, s uspjesima tijekom kriznog upravljanja i sa smjerom za vođenje Hrvatske koji su naznačili ključni događaji od unutarstranačkih izbora.

HDZ je u ta posljednja tri mjeseca riješio epidemiju, zaštitio radna mjesta, zadržao financijsku reputaciju i osigurao dvadeset milijarda eura sredstava koja će nam pomoći da unaprijedimo svoje gospodarstvo i standard svih hrvatskih ljudi. Sjajni gospodarski i financijski rezultati koje smo ostvarili u prve tri i pol godine

mandata omogućili su nam da se snažno odupremo svim izazovima krize uzrokovane koronavirusom. Do svih tih postignuća nije došlo zato što je netko nadopisivao brojeve ili križao glasačke listiće, nego zato što su ljudi glasovali za HDZ. Jedini rezultat politike dopisivanja dodatnih brojeva i imena te križanja glasačkih listića je predsjednik države koji ne poštuje Dan državnosti, traži bacanje spomen-ploča s imenima mladića koje su branili Hrvatsku ubili četnici i agresorska jugovojaska, napušta komemoracije i svađa se sa čitavim svijetom. Jednostavno rečeno, neki su križali listiće, a svi smo dobili predsjednika koji ne drži do Hrvatske.

Ovo su ujedno izbori na kojima birači odlučuju hoće li u idućem mandatu predsjednik hrvatske vlade

biti Andrej Plenković ili Davor Bernardić. Izbor je to između nekoga tko je dokazao da može uspješno voditi Hrvatsku i u najtežim kriznim situacijama i onoga tko je tijekom proteklih godina pokazao svu svoju nedoraslost. Eksperiment s liderom lijevice i bez više nego upitna kredibiliteta njegovih partnera bio bi eksperiment s nesagledivim posljedicama, a upravo bi se to dogodilo u varijanti lijeve vlade, koja nam nudi „restart“ sa starim programom, starim izvršiteljima i više nego izlizanim ideološkim postavkama.

Imali smo težak mandat tijekom kojega nije bilo opuštanja. Napravljeno je jako puno za sve krajeve Hrvatske. Želimo nastaviti ozbiljno i odgovorno raditi za Hrvatsku. Idemo po pobjedu!

HDZ izbori:
Sigurna Hrvatska - prioriteta u idućem mandatu

str. 4-5

Aktualno: HDZ
Opasno zanemarivanje borbe za opći interes!

str. 6-7

Aktualno: HDZ
Obilježena 31. obljetnica osnivanja

str. 8-9

Gospodarstvo i ekonomija:
Promašenost SDP-ove gospodarske politike

str. 12-13

Hrvatska i svijet:
Velika postignuća na izvornim načelima

str. 14

Mi i oni:
Neuspješni i nedosljedni izazivači

str. 15

U IDUĆEM BROJU:
Analiza izbornih rezultata

HDZ izbori: Sigurna Hrvatska

Andrej Plenković





Izborna poruka predsjednika stranke

Na aktualna pitanja HDZ i danas odgovara preciznije i uspješnije od drugih.

Drage Hrvatice i Hrvati u domovini i iseljeništvu,

Drage moje sugrađanke i sugrađani,

Hrvatska se danas nalazi u prijelomnom trenutku za njenu budućnost. Nakon godina gospodarskog oporavka i razvoja, suočeni smo, kao i ostatak Europe i svijeta, s pandemijom novog koronavirusa, koja je, osim što predstavlja veliku opasnost za zdravlje i živote građana, ujedno izazvala najveću gospodarsku krizu od Drugog svjetskog rata.

U svega nekoliko tjedana, svijet se promijenio, život je stao i svjetsko gospodarstvo je zaustavljeno. Hrvatska je pravovremeno reagirala, uspješno obranila živote i zdravlje hrvatskih građana. Vlada je snažno podržala gospodarstvo, i pomogla očuvati više od pola milijuna radnih mjesta i osigurala likvidnost više od 95.000 poduzeća. Sada se među prvima vraćamo u novu normalu, iako moramo i dalje biti oprezni i pripravnici. No sada smo još spremniji da se uspješno nosimo s mogućim budućim povratkom epidemije, s kojom ćemo se, prema stručnjacima, morati naučiti živjeti do pronalaska cjepiva ili lijeka.

Predstoje nam izazovna vremena

U tom i takvom kontekstu, hrvatski su građani pred odlukom da na sljedećim redovnim parlamentarnim izborima izaberu novo vodstvo koje će Hrvatsku znati voditi kroz izazovna vremena koja dolaze. Kako bi Hrvatska i Hrvati bili sigurni, buduća Vlada treba imati jasnu viziju razvoja zemlje, iskustvo upravljanja krizama i dokazana postignuća.

Od 2016. godine neumorno smo radili na boljitku Hrvatske i ostvarili smo mnogo za naše sugrađane. U našem smo predizbornom programu tada obećali političku stabilnost, pravnu sigurnost, gospodarski razvoj i društvenu solidarnost. Na svim tim poljima ostvarili smo važna postignuća. Uza sve krize kroz koje smo prošli, a bilo ih je mnogo, Hrvatska je u protekle četiri godine, imala stabilnu Vladu, koja je odvažno upravljala zemljom, što je preduvjet za financijsku stabilnost, bolji investicijski rejting, manje kamatne stope i privlačenje stranih ulaganja.

Pravna sigurnost, gospodarski razvoj, društvena solidarnost...

Za ostvarenje veće pravne sigurnosti, racionalizirali smo mrežu sudova, digitalizirali procese, značajno smanjili broj sudskih predmeta, ubrzali njihovo rješavanje i deblokirali 100.000 građana.

Dali smo velik zamah gospodarskom razvoju: do početka pandemije koronavirusa, stvorili smo 105.000 radnih mjesta i postigli najveću zaposlenost od stjecanja neovisnosti, mirovine su narasle dvaput više, a minimalna plaća triput više nego u mandatu prethodnih triju vlada, dok smo istodobno porezno rasteretili građane i poduzeća, osobito mlade, a pritom smanjivali javni dug. Na području društvene solidarnosti, bili smo oslonac najugroženijima u društvu i, u okviru naše politike demografske revitalizacije, značajno smo povećali socijalne, roditeljske i roditeljske naknade, te olakšali rješavanje stambenog pitanja brojnim mladim obiteljima.

Iskorištena prednost članstva u eu

Zahvaljujući kvalitetnom korištenju europskih fondova brojnim smo infrastrukturnim i razvojnim projektima promicali ravnomjieran razvoj svih dijelova Hrvatske, posebno Slavonije, Baranje i Srijema, brdsko-planinskih područja i naših otoka.

Uspješno smo zaštitili Hrvatsku od mogućeg migrantskog vala i ostvarili tri rekordne turističke sezone. Unatoč krizi izazvanoj koronavirusom ostvarili smo važne ciljeve za vrijeme našeg prvog predsjedanja Vijećem Europske unije - od uređenog Brexita do uspješne koordinacije odgovora na pandemiju i pregovora o sredstvima za gospodarski oporavak te sredstvima za regionalni i ruralni razvoj u kojima smo za Hrvatsku osigurali više od 150 milijardi kuna (20 milijardi eura).

Postigli smo odluku o otvaranju pristupnih pregovora s Albanijom i Sjevernom Makedonijom te održali uspješan Zagrebački sastanak na vrhu država članica EU i država jugoistočne Europe. Osnažili smo međunarodni položaj Hrvatske čiji ugled i utjecaj u Europi nikada nisu bili veći. Dobili smo zeleno svjetlo Komisije za ulazak u Schengenski prostor i ostvarili napredak prema ulasku u Europski tečajni mehanizam II, što je posljednji korak prije ulaska u europodručje. Nastavili smo jačati zajedništvo

domovinske i iseljene Hrvatske te promicati interese Hrvata izvan Hrvatske, osobito u BiH.

Obnovit ćemo Zagreb

U ožujku je Zagreb i okolicu pogodio jedan od najrazornijih potresa u povijesti. Poduzeli smo hitne mjere za smještaj onih koji su ostali bez svojeg doma, kao i za saniranje najnovnije štete na stambenim objektima, za što smo rebalansom državnog proračuna osigurali potrebna sredstva. Pripremili smo dokumentaciju i procjenu štete koja je neophodna za osiguranje financiranja obnove i uputili smo zahtjev Fondu solidarnosti Europske unije. Paralelno s tim pripremili smo zakonski okvir za obnovu Zagreba koji smo uputili u javnu raspravu kako bi rješenja bila dugoročna i kvalitetno provedena jer ćemo se, zbog razmjera šteta, obnovom baviti dugi niz godina.

Dostojan život, siguran posao, perspektivna budućnost

Još je mnogo posla pred nama kako bismo u novim okolnostima s kojima se sada suočavamo, Hrvatsku nastavili mijenjati nabolje i kako bismo svakom hrvatskom čovjeku i svakoj obitelji osigurali dostojan život, siguran posao i perspektivnu budućnost. U tridesetoj godini hrvatske demokracije i uoči 25. obljetnice vojno-redarstvene operacije Oluja, glavna pitanja pred hrvatskim narodom više nisu pitanje neovisnosti i obrane hrvatske slobode. To smo riješili međunarodnim priznanjem i pobjedom u Domovinskom ratu.

Danas su ključni izazovi za zaštitu suvereniteta i hrvatsku budućnost pitanja socijalne sigurnosti, demografskog opstanka, boljeg životnog standarda i perspektivnije budućnosti, samodostatnosti u poljoprivredi i energetici, otpornijeg gospodarstva i učinkovitije javne uprave te snažnijeg međunarodnog položaja.

Novi suverenizam

S tim novim izazovima pred hrvatskim narodom, naše politike razvijamo na konceptu novog suverenizma, koji se temelji na osnaživanju države i gospodarstva te učinkovitim korištenju našeg utjecaja u Europskoj uniji radi promicanja nacionalnih interesa i kvalitetnijeg života naših sugrađana.

Hrvatska svoj održiv rast i razvoj treba

temeljiti na boljem korištenju svojih resursa, izvozno orijentiranom, zelenijem i pametnijem gospodarstvu, te na inovativnosti naših ljudi, čistim industrijama i novim tehnologijama koje imaju velik potencijal za otvaranje novih radnih mjesta u novim okolnostima. U našim politikama vodimo se odgovornošću prema našoj djeci i budućim generacijama, kojima moramo ostaviti očuvan okoliš, zbog čega se aktivno borimo protiv klimatskih promjena. Jednako ključni su naši napor na izgradnji financijski i institucionalno otpornije države, koja je sposobna odgovoriti na iznenadne krize, uključujući i na lokalnim razinama.

Nastavimo izgrađivati sigurnu hrvatsku!

Polazeći od ostvarenih rezultata i na temelju našeg iskustva, Hrvatska demokratska zajednica spremna je opet preuzeti odgovornost, osobito u izazovnim vremenima koja su pred nama. Želimo zajedno s vama nastaviti izgrađivati sigurnu Hrvatsku kako bismo u drugom mandatu dodatno ubrzali njen razvoj. U našem programu stoga nudimo novu viziju Hrvatske za desetljeće pred nama. Vjerujemo da zajedničkim snagama možemo graditi Hrvatsku koja razvija i ostvaruje svoje ljudske, tehnološke i gospodarske potencijale. Hrvatsku koja nije isključiva ni podijeljena, nego tolerantna i pravedna, društvo u kojemu svi građani kao slobodni, radišni i obrazovani ljudi mogu ostvarivati svoja prava, te osobne i obiteljske ciljeve.

S vjerom u našu viziju i sposobnosti, odlučni da nastavimo raditi u korist svoje domovine, vjerujemo da ćemo s vašim ponovljenim povjerenjem moći, srcem i djelima, odgovorno i odvažno, zajedno s vama i dalje graditi bolju i sigurnu Hrvatsku!

Andrej Plenković,
Predsjednik
Hrvatske demokratske
zajednice



HDZ izbori: Sigurna Hrvatska

10 prioriteta u idućem mandatu



Unatoč svim napadima zadržali smo usmjerenost na ključna pitanja hrvatske budućnosti.

1 Ponosna i suverena Hrvatska

Vođeni domoljubljem i demokršćanskim vrijednostima, nastaviti ćemo odvažno promicati nacionalne interese, štiti dignitet Domovinskog rata i hrvatskih branitelja, jačati hrvatsku vojsku i policiju te učvršćivati suverenitet i utjecaj Hrvatske u Europi i svijetu. I dalje ćemo povezivati domovinsku i iseljenu Hrvatsku i skrbiti o položaju Hrvata u BiH i u susjednim zemljama.

2 Učinkovita država

Smanjit ćemo broj ministarstava, prepoloviti broj lokalnih dužnosnika te omogućiti funkcionalno povezivanje općina, uz daljnju digitalizaciju javnih usluga koju ćemo intenzivirati i ubrzati. Nastavit ćemo s reformom pravosuđa, donijeti novi Ovršni zakon i beskompromisno se boriti protiv korupcije, s naglaskom na njenoj prevenciji, te graditi društvo koje poštuje ljudska prava i prava nacionalnih manjina.

3 Radna mjesta i plaće

Stvorit ćemo uvjete za otvaranje 100.000 novih radnih mjesta i u to uložiti 10 milijardi kuna. Do kraja mandata prosječna plaća iznosit će 7.600 kuna, a minimalna plaća najmanje 4.250 kuna. Svakoj mladoj osobi osigurat ćemo bespovratnih 130.000 kuna za samozapošljavanje. Nastavit ćemo uključivati osobe s invaliditetom na tržište rada i u društvu.

4 Demografska revitalizacija

Osigurat ćemo roditeljske naknade u visini od pune plaće, udvostručiti dječji doplatk, subvencionirati 20.000 stambenih kredita za mlade obitelji, te osigurati produljeni rad u još 200 vrtića. Regulirat ćemo rad trgovina nedjeljom te omogućiti svima da je provedu s obitelji.

5 Porezi

Smanjit ćemo stopu poreza na dohodak s 24% na 20% odnosno s 36% na 30% i tako utjecati na rast primanja svih radnika. Za poduzeća s godišnjim prihodom do 7,5 milijuna kuna, smanjit ćemo stopu poreza na dobit s 12% na 10%, čime ćemo obuhvatiti više od 100.000 poduzeća i obrta. Za svu hranu stopu PDV-a snizit ćemo s 25% na 13% i omogućiti niže cijene.

6 Zdravstvo i mirovine

Uložiti ćemo 3 milijarde kuna u modernizaciju zdravstvenog sustava i zdravstvenu skrb, sagraditi Nacionalnu dječju bolnicu u Zagrebu i revitalizirati Imunološki zavod.

Za dostojanstvenu starost našim ćemo umirovljenicima povećati mirovine za najmanje 10%.

7 Obrazovanje, znanost i industrija 4.0

Uložiti ćemo 5 milijardi kuna u modernizaciju obrazovnog sustava, nastaviti povećavati plaće u obrazovanju, te osigurati 50.000 učeničkih, socioekonomskih i STEM stipendija. Uložiti ćemo 5 milijardi kuna u inovacije, poduzetništvo i nove proizvode radi digitalne transformacije industrije i povećanja izvoza. Povećat ćemo ulaganja u istraživanje i razvoj sa sadašnjih 1% na 2,5% BDP-a i razvijati kreativne industrije.

8 Samodostatnost u hrani i energiji

Povećat ćemo poljoprivrednu proizvodnju za 30%, na 22 milijarde kuna, izgraditi 20 regionalnih centara za voće i povrće te udvostručiti navodnjavane poljoprivredne površine. Čuvat ćemo okoliš, kvalitetno gospodariti otpadom i graditi kružno gospodarstvo. Modelom tržišne premije potaknut ćemo daljnju instalaciju proizvodnih kapaciteta iz obnovljivih izvora i povećati ih za 150% sa sadašnjih 900 MW na 2250 MW, a energetsom tranzicijom pridonijet ćemo borbi protiv klimatskih promjena.

9 Obnova zagreba

Donijet ćemo kvalitetan zakonski okvir za obnovu Zagreba i uz pomoć domaćih i međunarodnih izvora financiranja obnavljati ga u skladu sa suvremenim standardima građenja, a svim ćemo ugroženim građanima osigurati dostojanstven smještaj dok im se ne obnove domovi.

10 Ravnomjeran razvoj

Uložiti ćemo 30 milijardi kuna u ravnomjeran regionalni razvoj i nove tehnologije. Pokrenut ćemo Projekt Dalmatinska zagora, Lika, Banovina i Gorski Kotar vrijedan 2 milijarde kuna, te dodatno ojačati naš Projekt Slavonija, Baranja i Srijem, kao i razvoj otoka. Nastavit ćemo ulagati značajna sredstva u modernizaciju željeznice i prometne infrastrukture.

5

temeljnih postavki
nove razvojne
paradigme
Hrvatske

- Socijalna sigurnost
- Perspektivna budućnost
- Ekonomska suverenost
- O snažena državnost
- Globalna prepoznatljivost



Imamo program u kome je Hrvatska sigurna zemlja u svakom aspektu za sve koji u njoj žele graditi svoju budućnost.

Hrvatska treba HDZ kao snagu koja će ju voditi u budućnosti!

Hrvatski birači nalaze se pred još jednom političkom odlukom koja će na duži rok odrediti budućnost Hrvatske i utjecati na kvalitetu njihova života. Na te izbore HDZ je izašao sa svim svojim dosadašnjim postignućima i izbornim programom kao temeljnim okvirom za ostvarivanje pobjede na predstojećim parlamentarnim izborima i formiranje nove hrvatske vlade.

To je program koji odgovara potrebama hrvatskih građana i daje jasne odgovore na sve suvremene teme i izazove. HDZ je ponudio program u kome je Hrvatska sigurna u svakom aspektu za sve one koji u njoj žele živjeti, afirmirati se i u njoj graditi svoju budućnost. S pet temeljnih stupova ovoga programa i deset glavnih prioriteta u sljedećem mandatu spremni smo graditi Hrvatsku.

Uvjerljivost dosadašnjih rezultata

No ambicija nije jedina karakteristika našeg programa. Važna podloga koja mu daje uvjerljivost su dosadašnji rezultati. Zato kada HDZ, koji je prije tri mjeseca osigurao da Hrvatska ima 123 tisuće radnih mjesta više nego na početku mandata, poručuje da želi ostvariti novih 100 tisuća radnih mjesta, to ima posebnu težinu. Isto je i s našim programskim ciljem da do kraja mandata prosječna plaća u Hrvatskoj bude za devetsto kuna viša (7.600 kn). Kada to govori HDZ, koji je prosječnu plaću u svom mandatu povisio za tisuću i sto kuna, to ima posebnu težinu. Isto je i s minimalnom plaćom.

HDZ želi da se ona do kraja mandata poveća za tisuću kuna, ali to ne govori neki neozbiljni pretendent za poziciju vlasti nego

stranka koja je u proteklom mandatu povećala za više od stotinu eura, u odnosu na dvadeset kuna koliko je minimalnu plaću povećala vlade Socijaldemokratske partije u svojih četiri godine mandata.

S dokazanom vjerodostojnošću do pobjedničkog rezultata

Kada HDZ u svom programu napiše da ide u porezna rasterećenja veća od četiri milijarde kuna (kako rada kroz porez na dohodak, tako i kapitala kroz porez na dobit, ali i poreza na dodanu vrijednost) to govori stranka čija je vlada već provela porezno rasterećenje veće od šest milijardi kuna. I smanjivanje parafiskalnih i neporeznih davanja za dvije milijarde.

Kada HDZ, koji je ostvario suficit državnog proračuna već u prvoj godini mandata, govori o konsolidiranim javnim financijama, onda to nešto znači. Kada HDZ, koji je u svom mandatu smanjio udio javnog duga za više od jedanaest posto, govori o nastavku te politike, onda je to vjerodostojno. Zahvaljujući tome birači imaju razloga vjerovati i da ćemo u idućem mandatu osigurati i samodostatnost Hrvatske neovisno od vanjskih okolnosti i kriza, jer smo već krenuli u tom smjeru.

Sigurna budućnost

Zahvaljujući programu oporavka koji je donijela Europska unija došli smo u situaciju da Hrvatska u iduće četiri godine može računati ne samo na višegodišnji financijski okvir koji nam je stajao na raspolaganju i u proteklom razdoblju, već i na dodatnih 10-12 milijardi eura i dodatna sredstva za financiranje ovog programskog okvira.

Namjera nam je infrastrukturno i razvojno unaprijediti Hrvatsku i sve njezine krajeve. U ravnomjeren razvoj ćemo ukupno uložiti

trideset milijardi kuna. Opet je važno znati da je stranka koja to govori na početku svog mandata imala devet posto ugovorenih sredstava iz europskih fondova, a danas ima devedeset i četiri posto.

Izbjegavanje zamki nedoraslih oponentata

Temeljem svih dosadašnjih postignuća hrvatski birači imaju pravo s punim povjerenjem očekivati ispunjavanje našeg izbornog programa. On je sveobuhvatan i daje odgovore na sva ključna pitanja hrvatske budućnosti. Od kada smo krenuli u stvaranje hrvatske države borili smo se za njenu sigurnost. Izborili smo ju u najtežim vremenima. Pod Tuđmanovim vodstvom uspješno smo izbjegli sve zamke u koje su nas gurali naši neprijatelji, ali i ljudi koji nisu bili dorasli trenutku. Danas je Hrvatska jedna od najsigurnijih država i tu sigurnost treba održati.

Vrijeme za ozbiljne lidere i strukturirane stranke

Ovo nije vrijeme za estradne zvijezde. Ovo nije vrijeme za jednoproblemske skupine! Ovo je vrijeme za ozbiljne i seriozne lidere i ozbiljne i strukturirane organizacije. Za ljude koji znaju da nas je premalo da svatko misli samo na sebe. Jednom riječju - ovo je vrijeme za HDZ! Zbog toga HDZ poziva sve dobronamjerne ljude, sve one koji žele dobro Hrvatskoj i kojima je Hrvatska na srcu, da slušaju glas svog srca i svog razuma i da svoje odluke donose vodeći računa što je u najboljem interesu Hrvatske.

Naučene lekcije

Ne zaboravimo da imamo predsjednika države koji je govorio o zajedništvu i integritetu, a sada ne želi doći na proslavu Dana državnosti. Ne zaboravimo da imamo pokrete

koji bi smanjili broj političara ali svakodnevno, zbog svojih neostvarenih ambicija, povećavaju broj stranaka. Devedesetih godina Tuđman je rekao: dva Hrvata, tri stranke – jedan HDZ. Danas to možemo samo ponoviti! Samo je jedan HDZ i samo je jedna stranka koja zna što Hrvatskoj treba i koja je sposobna to ostvariti! Mi nemamo autorska prava nad hrvatskom državom iako smo najviše doprinijeli njezinom stvaranju. Ali baš zato možemo poručiti svima da ne svojataju ni hrvatski narod ni uspjehe koje smo u zajedništvu s hrvatskim narodom ostvarili.

Povijesno iskustvo

Imamo povijesno iskustvo koje nam govori da Hrvatsku ne mogu voditi stranke bez potencijala, koje se udružuju sa sebi sličnim strankama koje su također bez potencijala, da bi stvorile privid koalicija s potencijalom. U toj političkoj jednadžbi minus i minus ne daju plus nego samo dvostruki minus.

Kada je riječ o zahtjevu za „restartiranjem”, a vidimo da su mu skloni i lijevi i njihovi saveznici sa krajnje desnog spektra, ako to znači vraćanje na polazne pozicije prije početka mandata ove Vlade, onda to znači izbrisati više od 100 tisuća radnih mjesta, izbrisati povećanje plaća i mirovina, roditeljskih i porodičnih naknada, izbrisati milijarde kuna poreznih rasterećenja i dosegnuti kreditni rejting, međunarodni rejting i postignutu razinu sigurnosti. To znači restartirati hrvatsku policiju - koja fenomenalno čuva naše granice, hrvatsku vojsku koja nikada nije bila jača i ljude u zdravstvu koji su na izniman način odgovorili na sve izazove ove zdravstvene krize.

HDZ to ne prihvaća. Mi ćemo, zajedno sa svima njima, nastaviti graditi Hrvatsku! Imamo hrabrosti, imamo znanja, znamo politički misliti i odgovoriti na sve izazove.

Aktualno: HDZ

Opasno zanemarivanje borbe za opći interes!

Napadaju nas oni koji bi izbrisali sva hrvatska postignuća i društvo vratili na „početne postavke“

Mario Kapulica

Sada kad su sve stranke napisale svoje izborne programe i odredile nositelje, vrijeme je za otvaranje još jedne teme.

Ona nikako nije nevažna za budućnost Hrvatske. Treba li, nakon trideset godina izgradnje hrvatske države, nastaviti izgrađivati i unapređivati rad njezinih institucija, njezina unutarnjeg političkog i društvenog života ili krenuti ispočetka? I, ako je potrebno krenuti „ispočetka“, ako je Hrvatskoj potreban „restart“, koja je polazna točka za to? Drugo zasjedanje AVNOJ-a? Smrt Josipa Broza? Markovićev „reformski pokret“? Dolazak SDP-a i njegove „šestorke“ na vlast, pojava novog „domovinskog pokreta“?

Razlika u filozofiji pristupa državi

O strankama, koalicijama, nezavisnim pojedincima i njihovim formulama za uspješnu hrvatsku budućnost slušamo svakoga dana. Je li u tim izbornim programima uistinu zapisana budućnost Hrvatske? Možemo li reći da su samo deklarirane programske razlike osnova za donošenje izborne odluke, koliko god ti programi, i načelno i u detaljnoj razradi, govorili o gotovo svakom segmentu društvene i političke zbilje?

Jedna od slabo spominjanih, ali itekako bitnih razdjelnica između političkih tabora, stranaka i osebujnih predizbornih koalicija svakako je u filozofiji pristupa državi, njezinim institucijama i sadržaju politike.

Mnoge novonastale političke stranke i grupacije ujedinjene su oko stava da politički sustav parlamentarne demokracije, iako potvrđen kao najbolji način pretakanja volje birača u stvarnu političku moć (unatoč svim ograničenjima i nedostacima) nije dobar, nije poželjan i nipošto nije rješenje za Hrvatsku.

Stare pak strukture, a pokazale su to i u odnosu prema Danu državnosti, nikako se ne mogu pomiriti sa činjenicom da je upravo HDZ predvodio projekt stvaranja suvremene Hrvatske.

Točke osporavanja

Iz toga ishodišta proizlaze dvije ključne ocjene osporavatelja pozicije koju naša stranka već trideset godina ima u hrvatskome društvu. Prva je ocjena kako je sve što je u državi organizirano i institucionalizirano zapravo loše, ne služi nikomu osim strankama na vlasti i njihovim pobornicima. To je teza onih koji vlast nikada nisu obnašali, ali bi htjeli doći u tu poziciju na općoj kritici svega što sa državom ima ikakve veze. Druga je ocjena da su isključivo HDZ-ovci oni koji zloupotrebljavaju moć odlučivanja predanu u njihove ruke i izigravaju političko povjerenje. To radi Socijaldemokratska partija Hrvatske, čiji je doprinos interesima građana u proteklom mandatu ravan nuli.

HDZ-u se želi imputirati da nema „političke volje“ za rješavanje problema

Biti u poziciji vlasti i donositi odluke koje bi zadovoljile sve, često suprotstavljene društvene skupine, težak je, a ponekad i nesavladiv zadatak. Političke grupacije koje zanemaruju imperativ vođenja politike u općem interesu koji podrazumijeva izbor većega dobra, lako će u nezadovoljnim segmentima društva pronaći angažirane saveznike. Praksa je to koja je uobičajena, koju redovito gledamo i zbog koje se često osjećamo napadnutima iako provodimo program za koji smo dobili mandat i povjerenje građana, a napadaju nas oni koji nisu izašli na izbore ili na izborima nisu za svoju politiku dobili veću političku potporu. Iznenađujuće „politička volja“ za vladanje kod takvih se pretače u ocjenu da u HDZ-u nema „političke volje“ za rješavanje.

Kamo bi nas odvela „politička volja“ oporbe koja ni u vlastitim redovima nema zajednički nazivnik?

Tako se teza da u vladajućim „elitama“ nema dovoljno „političke volje“ uglavnom odnosi na HDZ, stranku bez čije političke volje ne bi bilo Hrvatske države. „Politička volja“ je za one koji nas napadaju tako postala ključ svega. Kad bi to bilo samo to! Sve bi se riješilo u tren oka. Ništa drugo, ni suprotstavljeni interesi raznih socijalnih i političkih aktera, ni realna ograničenja državnog proračuna, ni zatečena struktura gospodarstva, ni nepovoljna starosna struktura stanovništva, ni samo devetnaest posto stanovnika koji u mirovinu odlaze s punim radnim stažem, ni ratom uzrokovano nazadovanje, ni ikakve unutarnje ili vanjske okolnosti nisu i ne mogu biti preprekom za pretvaranje Hrvatske u raj na zemlji.

Zločince koji, valjda zato što su izdajnici i sluge stranih interesa (drugi razlog teško je naći) nemaju „političku volju“ da se to dogodi, treba dakle poslati u ropotarnicu povijesti, a dati vlast onima s „političkom voljom“. Ti će nas, iako bez ikakva iskustva u vođenju čak i mnogo jednostavnijih sustava od države, dovesti u situaciju da se svi kompleksni problemi koje banaliziraju do besvijesti jednostavno riješe, pretvarajući nas u beskonfliktno društvo u kojem će valjda, svatko raditi sukladno svojim sklonostima i zarađivati sukladno svojim potrebama...

Trideset godina „ništavila“ i prilika za „novi početak“

Čini se da upravo ovdje dolazimo do važne razdjelnice između HDZ-a i više-manje svih

ostalih organiziranih skupina na današnjoj političkoj sceni. Naši politički protivnici tvrde da odluke koje se organizirano i sustavno donose u okviru državnih institucija nikada nisu dovoljno dobre i uglavnom nisu u interesu birača. Niti su dobre institucije ni ljudi koji rade u institucijama.

Sve je to velika prevara i zlouporaba sustava, pravila, procedura i propisanih ovlasti. Čitav sustav je do te mjere kompromitiran da se kao jedino pošteno djelovanje u politici nameće ono „protusustavno“. A kada sustav potpuno srušimo, izgradit ćemo novi. On će, jer ćemo ga graditi sa potpuno „novim“ ljudima, biti na ponos i diku svakomu Hrvat! Svi koji su se dosad bavili politikom zapravo su banditi, ljudi s „putrom na glavi“ i sebičnim osobnim interesima.

Dobri su samo oni koji se nikada nisu bavili politikom, koji nikad nisu vodili vladu, koji nikad nisu vodili ministarstvo, županiju, općinu ili grad... Dobri su samo novi. Samo „novi poduzetnici“, samo „novi političari“, samo „novi načelnici i gradonačelnici“, samo novi ravnatelji i novi direktori. Samo „novi roditelji“ i nova djeca. I konačno, dobri su samo oni koji nikada nisu obnašali ikakvu odgovornu dužnost ni u jednoj političkoj stranci, osim u onoj kojoj su dali svoje ime.

I kada smo komparativno najuspješniji – nismo dovoljno dobri

Takav stav vidjeli smo već bezbroj puta. Nije ovdje riječ samo o apsurdnim nasrtajima na uspješno vođenje Hrvatske u vrijeme posljednje krize. Taj stav prati baš svaku odluku koju državna vlast predvođena HDZ-om donosi u odnosu na bilo koje pitanje i na bilo kojoj razini i na svakoga tko se unutar toga sustava nađe u ulozi odlučivanja.

Odluke su uvijek prebrze ili prespore. Njihova je mana što nisu obuhvatile svaki aspekt pojedinog problema, da nisu uvažile svaku iz nepreglednoga niza činjenica i da nisu motivirane općim dobrom i interesom birača nego nekim parcijalnim interesima. Postoji i gradacija tih parcijalnih interesa: od usko stranačkih, osobnih, nepotističkih, klijentelističkih pa sve do kriminalnih i na kraju izdajničkih, onih koji se donose u interesu nekih trećih, najčešće stranih i nama nesklonih novih interesnih grupacija, koje su tu samo da nama naštetite i ugroze naše interese.

Sustavni napadi na sustav

Dosad su se razne političke opcije koristile tom argumentacijom protiv svojih političkih oponenta. Optuživali su protivničku stranu da zloupotrebljava sustav koji je inače dobar, osmišljen i postavljen tako da može pod pravim vodstvom odgovoriti potreba-

ma i zahtjevima birača. U određenim fazama protivniku se čak i priznavalo da su pojedini dijelovi njegova programa dobri, ali u stvarnosti neprovedivi zbog nedoraslosti, korumpiranosti i potkapacitiranosti izvršitelja. Sustav je dakle bio prihvatljiv, ali izvršitelji nisu.

U novim političkim utakmicama i to se promijenilo. Sada više ni sam sustav nije dobar. Naprotiv, on je u srži problema, kliconoša svega lošega za društvo, s pogubnijim posljedicama od virusa. Čak i „ono malo dobrih ljudi“ za koje će se priznati da ih ima u svakoj vlasti, zapravo je nemoćno jer ih pokvareni, korumpirani, klijentelistički sustav onemogućava u djelovanju. Što takav politički stav prepun zlonamjernog pretjerivanja znači i kako utječe na državu? Jedno je sigurno – nikako ne pridonosi potrebnom podizanju povjerenja ni u državu, ni u institucije, ni u nositelje odgovornih dužnosti. Konsenzus o jačanju ugleda i povjerenja države očito ne postoji.

Prekomjerno granatiranje svih donositelja odluka

Takvo neprekidno sumnjičenje, otvoreno i često unaprijed osuđujuće kritiziranje političkih suparnika, s vremenom je kreiralo okruženje enormnog negativnog pritiska na sam politički sustav i njegove noseće institucije, koji je na taj izazov mogao odgovoriti samo na dva načina. I oba su trenutno na djelu.

S jedne strane, dovelo je do smanjenja učinkovitosti. Strah od pogreške i javne sotonizacije u mnogih je nadjačao potrebu djelovanja i preuzimanja odgovornosti. To je pak umanjilo sposobnost, dinamičnost i protočnost sustava uspostavljenom neprekidnog prebacivanja odgovornosti na one „iznad“. Baš poput nekadašnjeg haaškog tužiteljstva u širok je politički i javni prostor uveden princip „objektivne odgovornosti“, koji doduše ne vrijedi za sve, ali je vrlo snažna i brutalna toljaga za one koji su odabrani u selektivnom pristupu ne samo raznih političkih nego i interesnih grupacija.

Zagovornici novog i politika „spaljene zemlje“

I tako su oni koji su se na političkoj sceni pojavili kao promotori modernog, efikasnog i učinkovitog sustava zapravo – zbog stalnog pretjerivanja i generalnog osuđivanja – postali sredstvo za imobilizaciju, inertnost i oklijevanje.

Sve je to dovelo do nove ocjene i novog zahtjeva. Ocjene da je sustav nepopravljiv, da njegovo daljnje izgrađivanje nema smisla, da povjerenje u državne institucije i vlast u sebi nosi klicu novih zlouporaba i da su svi koji od njega imaju neka očekivanja i vjeruju u potrebu njegove izgradnje zapravo kliconoše „uhljebničkog mentaliteta“. A ponajviše su to HDZ-ovci.

Jedna od slabo spominjanih, ali itekako bitnih razdjelnica između političkih tabora, stranaka i osebnih predizbornih koalicija svakako je u filozofiji pristupa državi, njezinim institucijama i sadržaju politike.



Evo kako društvene mreže komentiraju Restart. Dobili su i novi logo.

Oni bi se sada trebali sramiti što su stvarajući državu bili ključni u izgradnji njezinih institucija, a još više zbog toga što, unatoč svoj „kompromitaciji“ i nadalje zagovaraju nužnost institucionalnog jačanja hrvatske države. HDZ-ovci, slijedom toga i upravo zbog toga, ako su jednom i bili, nisu više ni domoljubi niti imaju dovoljnu razinu državotvorne svijesti, koju sada promiču oni koji se od države i sustava ograđuju.

Novooblikovani zahtjev

Novoprobudeni pobornici stvaranja „novog društva“, imaju i novooblikovani zahtjev. To je zahtjev za mandatom koji bi im omogućio obračun sa svim natruhama „staroga“. A staro nije ništa naslijeđeno iz komunizma i socijalističkoga mentalnog sklopa nego isključivo ono što je nasuprot tomu izgrađeno nakon stjecanja državne neovisnosti.

Takvi sada traže i imperativno zahtijevaju mandat za „restartiranje“ čitavoga društva, odnosno za promjenu svega što je u tom smislu izgrađeno u posljednjih trideset godina.

HDZ-ovci kao brana zagovornicima „novog početka“

Na crti toga traženja javljaju se i novi „domoljubni pokreti“ koji ne napadaju SDP, nego HDZ-u i HDZ-ovcima odriču zasluge za ključnu ulogu u stvaranju države. HDZ je da bi ostvario taj cilj morao pobijediti sve protivnike i neprijatelje hrvatske samostalnosti u okruženju u kojem je bilo mnogo onih koji se nisu snalazili, što zbog vlastitih pogrešnih procjena i kukavičluka, što zbog egzibicionizma kojim su čitav projekt ugrožavali.

U tome kontekstu HDZ-ovci su svima njima podsjetnik na onu političku snagu koja je ostvarila sve ključne ciljeve hrvatskoga naroda i države, što se doživljava kao neugodan podsjetnik na vlastite političke promašaje. Danas su članovi i pristaše HDZ-a i jednima i drugima glavna smetnja u operacionalizaciji programa „novoga početka“.

Zašto? Pa zato što HDZ-ovci Hrvatsku žele graditi i nadograđivati, jačati i unapređivati ne odričući se ni prvih deset godina stvaranja

Hrvatske pod Tuđmanovim vodstvom ni svega što je HDZ-ova vlada napravila za Hrvatsku u proteklome mandatu.

Dovodi li nas to u defenzivnu poziciju pred naletom novog i modernog? Jesmo li zbog toga od nositelja novog, demokratskog i autentično hrvatskog postali retrogradni i nazadni? Pretvara li nas takva naša pozicija u prepreku boljitku Hrvatske? To su ključna pitanja. Onaj koji na njih ne može odgovoriti postaje, htio ili ne, saveznik i jednima i drugima.

Dramatizacija razlika, inscenacija ideoloških sukoba...

Političke institucije u Hrvatskoj uspostavljene su u procesu stjecanja neovisnosti. One se razvijaju, sve su modernije i agilnije. I pokazale su da znaju i mogu odgovoriti na izazove vremena. To je u prvome redu zasluga HDZ-a. U razdobljima SDP-ova obnašanja vlasti one su samo nazadovale, a društvo je tonulo u rasap i umjetno potaknute ideološke podjele. No te podjele nisu bile samo ideološke.

Socijaldemokratska partija uspješno je dovodila u sukob različite socijalne grupacije, pa čak i različite dijelove hrvatskoga korpusa. Nisu se libili Hrvate iz Bosne i Hercegovine prikazivati kao smetnju u razvoju Hrvatske. Na unutarnjem su planu najprije desetkovali vojni i sigurnosni sustav tvrdeći da zbog njih nema novca za ostale socijalne grupacije i njihove potrebe. Posebice su to radili s hrvatskim braniteljima.

U idućem koraku stvarali su konflikte između obrazovanih i manje obrazovanih, između lokalnih i državnih struktura, između privatnoga i javnoga sektora... Logična posljedica bila je opća stagnacija. Restart takve društvene klime bio bi poguban za daljnji razvoj Hrvatske i to je cijela istina njihove nove političke mantre.

Tko je brana takvu političkom razvoju događaja, a komu bi to išlo u prilog? Korist bi svakako imala nedorasla ljevica, a to bi zasigurno išlo u prilog grupacijama i pojedincima s krajnjeg desnog spektra koji samo u tako produciranim konfliktima postaju važnijima. Novi „domoljubni pokret“ dao bi svoj prilog zamišljenom „restartu“ koji bi Hrvatskoj dao nove početne pozicije, a izbrisao stare. Koje su stare znamo: uvodnje demokracije, HDZ-ova pobjeda na prvim višestranačkim demokratskim izborima, stvaranje državnih institucija, pobjeda u Domovinskom ratu, mirna reintegracija, prevladavanje svih ideoloških podjela iz prošlosti, posvećenost gospodarskom razvoju i izgradnji. O „novima“ još nismo ništa decidirano čuli, ali je jasno da među njihovim zagovarateljima nema nikoga tko je bitnije pridonio postavljanju „starih“.

Valjda su im zato toliko mrske i nepodnošljive. I valjda im zbog toga toliko smeta HDZ. Naša je stranka za njih podsjetnik na vrijeme kad su im neki obični ljudi i domoljubi preuzeli ulogu i važnost jer se oni, tada kada je trebalo, nisu snašli ili su imali pametnijega posla.

Estradizacija, banalizacija i ridikulizacija kao okupljajuća „politička volja“

Glavni obrisi restarta društvene i političke scene već su zacrtani u ovoj kampanji. Svode se na estradizaciju, ridikulizaciju i banalizaciju svega. Na bernardizaciju, dreletizaciju, kekinizaciju zalivenu hladnim pivom, optočenu zekanzimom i dubokoumnim hasanbegovićizmom.

To može funkcionirati samo u Hrvatskoj zatvorenoj unutar granica ograđenih žicom i vojnim postrojbama. Kad se spoji iskonsko ljevičarstvo SDP-a i njegovih satelita sa desnicom koja naglašava da je desna samo u pitanjima ideologije, dok je u gospodarskom i ekonomskom smislu na lijevim pozicijama, dobivamo fantastičan spoj onih koji o pitanjima koja su danas presudno važna misle isto, a ideološke razlike koriste kao razlikovnu retoričku dekoraciju. Zašto je i jednima i drugima najveća smetnja Hrvatska demokratska zajednica? Pa valjda je jasno...

Aktualno: HDZ



Tomislav Družak

Na Jarunu obilježena 31. obljetnica osnivanja HDZ-a, pokreta koji je stvorio hrvatsku državu.



Sve za Hrvatsku, H

Iz govora predsjednika stranke **Andreja Plenkovića**:

”

HDZ kao predvodnik svih velikih, bitnih procesa u zadnja tri desetljeća

„Godina koja je iza nas bila je posebno važna za stranku. Važna i stoga što smo napravili još jedan veliki iskorak u demokratskom funkcioniranju. Važna i stoga što smo proveli izbore za šest čelnih ljudi stranke na način da su o njima mogućnost imali glasovati sve članice i članovi HDZ-a.

Kao što smo, zahvaljujući predsjedniku Tuđmanu, našim utemeljiteljima hrvatskim braniteljima i cijelom hrvatskom narodu prije ti desetljeća predvodili sve ključne procese koji su bili vezani za hrvatsku slobodu demokraciju i samostalnost, za oslobađanje okupiranih područja, za mirnu reintegraciju Podunavlja, za izgradnju institucija, izgradnju pravnog i gospodarskog sustava, ostvarivanje temeljnih nacionalnih zadaća – članstva u EU i NATO savezu, tako smo i ovdje postavili nove standarde za hrvatske političke stranke. I stoga HDZ i jest predvodnik svih velikih, bitnih procesa u hrvatskoj državi u zadnja tri desetljeća.”

Država je pokazala da se građani na nju mogu osloniti!

„To nas obvezuje i u budućnosti. Obvezuje nas i u ovoj godini kada smo i mi, kao i cijela Europa i svijet bili suočeni sa izazovom kakvog

svijet nije bio zadnjih sto godina. Pandemija COVID-a 19 promijenila je način našega života, a mi smo u tom kontekstu odgovorili na sve izazove. Pokazali smo da država i njezine institucije funkcioniraju. Da su temeljni sustavi koji osiguravaju javno zdravstvo i sigurnost naših građana pouzdani, da smo našim predvodništvom osigurali zdravlje hrvatskih ljudi, spriječili širenje zaraze, minimalizirali nažalost smrtnu posljedice, a da smo istodobno, pravodobnim poduzimanjem represivnih mjera učinili ono što je najvažnije – odabrali smo živote naših sugrađana i njihovo zdravlje!”

Hrvatska je snažno stala uz privatni sektor

„Bili smo tada svjesni da će te odluke, kako god se činile radikalne i nagle, omogućiti da ostvarimo primarni cilj nauštrb ekonomske i financijske štete. Ali smo u tom trenutku, usporedno sa zdravljem, odlučili štiti radna mjesta. Nema ni približno slične situacije u hrvatskom političkom životu da je država, zahvaljujući odlukama naše vlade, tako snažno stala iza radnika u privatnom sektoru. Bez presedana je situacija da država isplati plaće za više od pola milijuna ljudi. Više od pola milijuna ljudi ostalo je zaposleno, poslodavci su zahvaljujući odlukama naše vlade očuvali radna mjesta.

Ne samo da smo dali plaće, nego smo oslobodili naše ljude i poslodavce i poreza i doprinosa. A istodobno smo, dragi prijatelji, osigurali financijsku stabilnost. To smo učinili zato što imamo snažan položaj, snažnu reputaciju u svijetu financija. Imamo takav ugled jer smo zadnje četiri godine pokazali kako se odgovorno upravlja javnim financijama.

Kako se u mandatu jedne vlade mogu smanjiti porezi za devet milijardi, smanjiti administrativna opterećenja za dvije milijarde, parafiskalna i neporezna davanja smanjiti

za milijardu i sto pedeset milijuna kuna, a da istodobno rastu plaće, rastu mirovine i zaposlenost i da istodobno tri godine za redom ostvarujemo proračunski višak, da Hrvatsku dižemo na investicijski kreditni rejting.”

Uspjesi zahvaljujući cjelini HDZ-ove politike

„Sve što sam nabrojao je jedna cjelina. Cjelina jedne politike, cjelina politike HDZ-a koji štiti naše temeljne vrijednosti: domoljublje, državotvorstvo, narodnjaštvo, naše kršćanske vrijednosti, a istodobno ima ljude, ima programe i znanja, a prije svega odvažnost da prilagodi našu politiku i da Hrvatsku snažno pozicionira u sasvim drugim okolnostima trideset i jednu godinu nakon našeg utemeljenja.

Danas suverenizam, kao ključna odlika Hrvatske demokratske zajednice od njezina osnivanja, u novom kontekstu znači da država funkcionira, posebice kada je to najpotrebnije, a da se istodobno osnažuje zahvaljujući svom međunarodnom položaju. I zato smo i za ove predstojeće izbore za hrvatski sabor odabrali slogan „SIGURNA HRVATSKA”.

Da naši građani, ne samo naši članovi, znaju da kada biraju HDZ biraju siguran posao, veće plaće i mirovine i brzi gospodarski oporavak. Jer njega ćemo ostvariti ne samo zahvaljujući onome što ćemo raditi mi i što će raditi naši gospodarstvenici, radnici i zaposlenici, nego stoga što smo toliko snažni da smo u idućih sedam godina našeg članstva u Europskoj uniji, koje je prije svega ostvarila HDZ-ova politika i HDZ-ova Vlada, da se možemo osloniti na što? Na preko dvadeset jednu i pol milijardu eura koju ćemo moći apsorbirati iz europskog proračuna. To je jedan cijeli godišnji proračun hrvatske države. Od toga su samo dvije i pol milijarde eura zajmovi – sve ostalo su bespovratna sredstva!”

Druge teme ali isti zanos i posvećenost cilju

„To, dragi prijatelji znači, da znamo koristiti svoj međunarodni položaj. Da znamo multiplikirati snagu koju vučemo iz naše odgovorne politike i našeg političkog utjecaja. Sve to, prisjećajući se onih jedinstvenih, presudnih, emotivnih trenutaka 1989., 90-te, 91-ve i 92. godine, sve je to, dragi prijatelji politika HDZ-a. Ona sigurno nije ista kao što je bila tada jer su teme drukčije. Ali je nabož, energija, entuzijizam, volja, želja i htijenje da svojim doprinosom, kao generacija koja sada ima privilegiju da slijedi politiku dr. Franje Tuđmana i naših utemeljitelja, Hrvatskoj i hrvatskom narodu da jednu novu kvalitetu, jednu novu snagu.”

Pokažimo tko smo i preuzmimo vodstvo i u iduće četiri godine!

„I zato vas pozivam da zajedno, na izborima koji su za svega nekoliko dana, 05. srpnja, još jednom pokažemo jedinstvo. Da pokažemo zajedništvo. Da u kampanji, koja će početi sutra, pokažemo koliko je velika razlika između HDZ-a i drugih stranaka. I opcija koje bi htjele doći na naše mjesto a nisu autentične.

Opcija koje bi željele uvjeriti hrvatski narod da su oni nekakav iskonski HDZ, a nisu. Jel' se slažete sa mnom? (aplauz i odobravanje) E, pa to treba pokazati na ovim izborima i u ovoj kampanji. I da pokažemo koliko smo sposobniji, koliko smo odgovorniji i koliko smo zreliji od ove velike prikupljene, sakupljene, sabirane lijeve opcije i da hrvatski građani znaju da pokloniti povjerenje Hrvatskoj demokratskoj zajednici znači sigurnu i uspješnu Hrvatsku, koja će iskoristiti sve prednosti koje ima, da ima najbolje ljude, najkvalitetniji program, i da je spremna voditi Hrvatsku u slijedeće četiri godine! Do pobjede!”



Hrvatsku ni za što!

Iz govora predsjednika
Zajednice utemeljitelja,
Maria Kapulice:



Autentično ishodište svehrvatskog nacionalnog pokreta

„Kao što je 30. svibanj jedan, jedini, pravi dan hrvatske državnosti, tako je i HDZ jedno, jedino, pravo, istinsko i autentično ishodište suvremenog, svehrvatskog nacionalnog pokreta na čijim je krilima stvorena Hrvatska! Taj je pokret - predvođen jedinstvenom osobom hrvatske politike dr. Franjom Tuđmanom, ostvario je, u tim prekretničkim i sudbonosnim vremenima sve ključne nacionalne ciljeve.“

Što nam preostaje?

„Što nama preostaje? Pa preostaju nam dvije stvari. Prvo - da na tim temeljima nastavimo graditi Hrvatsku. Drugo - da, kao što je naš predsjednik stranke rekao u Kninu - da ne damo na Franju Tuđmana, da ne damo na hrvatske branitelje i ne damo na HDZ, jer ni Tuđman, ni branitelji ni Hrvatska demokratska zajednica nikada nisu dali na Hrvatsku!“

Niti se podrazumijevalo niti je bilo slučajno

„Kada je riječ o stvaranju hrvatske države, jedan dio aktera na današnjoj političkoj sceni

smatra da se takav ishod podrazumijevao, a drugi dio - da je to bilo slučajno. Takav njihov stav proizlazi iz nelagode što u tim sudbonosnim vremenima nisu sudjelovali, nisu bili angažirani i nisu pokazali spremnost za preuzimanje odgovornosti.“

HDZ-u i spremnost za preuzimanje odgovornosti

„Kome su to - kada je trebalo pokazati hrabrost i spremnost -prepuštiti? To su prepustili HDZ-u i HDZ-ovcima. Ljudima koji su bili svjesni i povijesnog trenutka i vlastite odgovornosti, kao što nam i danas prepuštaju da se bavimo svim ključnim problemima hrvatskog društva, svim posljedicama tranzicije i svim krizama, dok oni traže formulu za vraćanje društva na neke čudne početne postavke, ili pak traže formulu kako da sazriju u svom zakašnjelom državotvorstvu.“

Dalekosežne posljedice

„Posljedice osnivanja HDZ-a u ovim prostorijama, prije punih 31 godinu, bile su dalekosežne. Zato mi HDZ-ovci i utemeljitelji, kada obilježavamo ovu obljetnicu, ne slavimo samo stranački događaj, nego i zametak općehrvatske mobilizacije na ostvarivanju tog cilja, u domovini, Bosni i Hercegovini i diljem iseljeništa. Slavimo ga kao dan kada su položeni temelji općehrvatske pomirbe, slavimo uspostavljeno zajedništvo domovinske i iseljene Hrvatske, i novouspostavljenu solidarnost čitavog Hrvatskog naroda. I pri tome se prisjećamo - sa ponosom i pijetetom, Franje

Tuđmana, Gojka Šuška, i svih onih koji su na osobit način, nakon povijesti prepune pokušaja i neuspjeha, kreirali ostvarivanje naše državnosti.“

Na braniku stvaranja i izgradnje hrvatske države

„Hrvatska demokratska zajednica uvijek se razlikovala od svih drugih. Tuđman je na prvom općem saboru to istaknuo, rekavši da HDZ, za razliku od svih drugih, odlučnije i sustavnije, jasnije i dosljednije zastupa ne samo općečovječanske vrijednosti i demokraciju nego i pravo Hrvata na vlastitu državu. U tom smislu HDZ i danas pokazuje da je na razini svoje povijesne uloge, jer više od trideset godina odlučnije i sustavnije, jasnije i dosljednije brani i zastupa interese stvorene države, hrvatskog naroda i svih njezinih građana. Čini to ozbiljno i dosljedno, ne dopuštajući da da hrvatski korpus ikada više zapadne u opasne avanturističke vode i krene putem novih podjela i neizvjesnosti. To je istina na čije osporavanje je potrošeno puno riječi i puno tinte, ali istina koju se ne može osporiti.“

Imamo mana, nismo savršeni

„Imamo mana. Ni kao ljudi ni kao organizacija nismo savršeni. Ali unatoč svim našim nesavršenostima i svim našim manama, bili smo i ostali najpouzdaniji oslonac svom narodu, vezivno tkivo svih njegovih progresivnih nastojanja. Drugog veljače 1989. - šest mjeseci prije osnivanja HDZ-a, Tuđman u svom dnevniku piše što ga je ponukalo da napiše

Nacrt prijedloga za pokretanje HDZ-a: „Moram opet sam. Ni znanja ni petlje. Samo pričanja. Ne znaju povijesno misliti, ne vide što je sve upereno protiv hrvatstva.“

Nezrelost političkih aktera povećava razinu naše odgovornosti

„Dragi prijatelji, u vremenu kada ponovo mnogi pokazuju nedostatak znanja i petlje, a žamor pričanja postaje gotovo zaglušujuć, Hrvatska demokratska zajednica mora još jednom, ponukana nezrelošću mnogih aktera političke scene, pozvati hrvatski narod da sluša glas svog srca i razuma i krene, s novim izbornim legitimitetom, u dovršavanje posla kojeg smo započeli.“

Neka nam živi, obasjana vatrom koju smo davno zapalili i potpirivana žarom novih generacija, naša jedina i vječna Hrvatska!“

Aktualno: HDZ

O izbornoj kampanji i međusobnim prepucavanjima

Iz emisije „Poligraf“: Kapulica, Vidović, Hasanbegović o predstojećim izborima



Hasanbegović svoja politička lutanja tumači vlastitom dosljednošću

Zlatko Hasanbegović: ... Birači će odlučiti o rasporedu političkih snaga, ali je ključno da većina o kojoj će arbitrirati „stanoviti elementi“ neće postojati. Koalicija oko Domovinskog pokreta neće biti dio takve većine. I to je cilj moga političkog djelovanja.

Mario Kapulica: I ako to tako ne bude vi će te izaći iz Domovinskog pokreta?

Zlatko Hasanbegović: Ako ne bude što?

Mario Kapulica: Ako ne bude tako kao što ste sada rekli. Hoćete li izaći iz Domovinskog pokreta?

Zlatko Hasanbegović: Pa, ja sada jasno govorim što mislim...

Mario Kapulica: Pa dobro, znamo odgovor.

Zlatko Hasanbegović: ... i ono što mislim to i radim.

Mario Kapulica: Pa u tom smislu vam i govorim. Dakle, nakon izbora Domovinski pokret u perspektivi vidim sličnim njihovim prethodnicima iz MOST-a. Mi već sada vidimo da prilikom sklapanja te koalicije sudjelovanje tih istaknutih pojedinaca ovisi o njihovim mjestima na listama. Oni program nisu ni pročitali. Oni program, ne znam tko im ga je napisao, ali ga očito nisu pisali. Oni potpisuju ovdje, pred cijelom hrvatskom javnošću, cijeli program SDP-a, potpuno se s njime slažu. I zalaganje SDP-a za prava antifašističkih boraca sedamdeset i šest godina nakon rata, kada prosječni borac ima sto šest godina i pet godina je stariji od Josipa Manolića. To je još uvijek u programu SDP-a za Hrvatsku do 2030-te. Sve to potpisuju Zlatko Hasanbegović i Domovinski pokret.

Mario Kapulica: Uobičajeno je da prije izbora politički akteri pojačano istupaju u javnosti, međusobno se konfrontiraju i nastoje ukazati na međusobne razlike više nego, naravno, na ono što ih veže. O tome što veže pojedine aktere ćemo govoriti nakon izbora.

HDZ u izbornu utakmicu ulazi sa sviješću da je ovo ključni trenutak za Hrvatsku, da nakon uspješnog mandata vlade, nakon što je Hrvatskoj osigurala i političku i financijsku stabilnost, zahvaljujući čemu smo se spremno suočili s ovom krizom, nakon uspješnog savladavanja ove krize, uspješne borbe za zdravlje i živote naših sugrađana, pa i uspješnog svladavanja njezinih ekonomskih posljedica, i na kraju s novim i obnovljenim unutarnjim demokratskim legitimitetom HDZ-ovog vodstva, izlazimo pred birače i tražimo novi legitimitet na parlamentarnim izborima.

Davoriko Vidović: Mi imamo slijed od trideset godina, zemlju koja kumulativno gledajući ima nula posto rast BDP-a. Restart u odnosu na cijelo to razdoblje je nužan. Razvojni i koncept je bio potpuno pogrešan i potpuno kriv, ekonomski razvoj... Hrvatska je danas, nažalost, zemlja koja je visoko korumpirana u percepciji i svijesti građana, zemlja s velikom nejednakošću, zemlja koja nema niti prepoznaje vlastitu viziju razvoja. Zato smo mi startali sa jednim programom koji bi trebao biti prvi korak tog restarta.

Domovinski pokret traži veće ustavne ovlasti Zorana Milanovića

Zlatko Hasanbegović: Potpisujem svaku točku vašeg programa (SDP-ovog), to je skup floskula, ljude ne zanimaju programi jer su u konačnici načelna opća mjesta koja su bliska svima. Programi su popis lijepih želja kojima svi

težimo, postavlja se pitanje tko će ih provoditi... Birači sada imaju novu političku platformu koja je okupila raznorodne političke sastavnice koje vjeruju da mogu biti jamac potrebnih korjenitih promjena

Mario Kapulica: Izborne programe, pa makar i vlastite, nije nikada zgoroga pročitati. Vi gospodine Hasanbegović u svom izbornom programu detaljno razrađujete brojne reforme, ali na početku tog programa pišete da se niti jedna od tih reformi neće moći provesti bez potrebnih ustavnih promjena. A vaš predsjednik je tijekom svoje predsjedničke kampanje na koju se pozivate i koja je središnja točka vašeg okupljanja, rekao o kakvim se ustavnim promjenama radi.

Radi se o ustavnim promjenama kojima bi Zoranu Milanoviću trebalo dati veće ovlasti, kojima bi Zoranu Milanoviću trebalo dati da određuje suce ustavnog suda, da predlaže zakone, da stavlja veto na zakone koje ćemo sutra donositi u saboru, jer bez takvih ustavnih promjena, kako piše, vi ne možete provesti ništa iz vašeg programa.

Pa vas ja sada pitam, kada već govorite o kojekakvim zajednicama, što to onda u naravi znači za sutrašnji odnos u saboru? Pretpostavljam da će vas SDP podržati u tim ustavnim promjenama i onu vašu namjeru da Zoranu Milanoviću date takav karakter ovlasti. I da umanjite važnost hrvatskog parlamenta, za koji vam je sada jako važno da budete u tim foteljama. Dakle, da smanjite ovlasti Hrvatskog sabora, da smanjite ovlasti hrvatske vlade za koju sada teoretizirate kako bi se sastavila i tko bi ju vodio, i da date što veće ovlasti predsjedniku države. Dakle, to je vaš uvjet da bi uopće išta provela?

Zlatko Hasanbegović: Ne radi se o programu, radi se o ključnim tezama iz predsjedničke

kampanje. Ali načelno gledano ja govorim o načelnim pitanjima i osoba magistra Plenkovića, Zorana Milanovića, vas ili mene je potpuno nebitna.

Mario Kapulica: To vam i govorim. Nije bitno je li Škoro predsjednik ili Milanović. Ustavne ovlasti po vama treba povećati.

Zlatko Hasanbegović: Ustavnim ovlastima i uopće ustanovama se trebaju prilagođavati politički akteri a ne prilagođavati ustanove ili politički sustav pojedincima.

Mario Kapulica: To sam vam upravo i rekao.

O koalicijama i prelascima u druge stranke i klubove zastupnika nakon izbora

Mario Kapulica: Ja sa nadam da nakon ovih izbora SDP ponovo neće imati svoj unutarnji raspad pa da će im otići jedan značajan broj zastupnika i raspoređivati se u različite klubove. Evo, iskreno se nadam da će bez obzira na izborni poraz SDP ostati konsolidirana stranka. Mislim da je dobro da ostanu konsolidirani kao stranka koja je važna za politički život Hrvatske, ja to ne osporavam. Ali naravno da će Hrvatska demokratska zajednica pobijediti na ovim izborima. I neće se dogoditi ovaj kvantni skok kojeg SDP najavljuje, jer bi bio u pogrešnom smjeru.

Od kada je HDZ pobijedio na izborima i preuzeo odgovornost za državu od tada je povjerenje građana u hrvatsku državu i njene institucije povećano, ekonomska situacija je bolja, socijalna prava su veća, mirovine su imale dvostruko veće povećanje nego u mandatu SDP-ove vlade, socijalne naknade trostruko povećane, roditeljske naknade, porodiljni...

U SDP-ovim programima je uvijek socijala bitna i pravedna socijalna raspodjela. Ja mislim

da je Hrvatska demokratska zajednica, ne na liniji SDP-a nego na liniji dobrobiti svih hrvatskih ljudi vodila računa i o socijalnoj i gospodarskoj komponenti, da je uspješno vodila vladu. Svaka kriza s kojom se hrvatska vlada suočavala imala je i ostvarila potencijal reformi.

Zlatko Hasanbegović: „Lojalnost se podrazumijeva“

Što je sa listama u Domovinskom pokretu i lojalnosti onih koji su na njima?

Zlatko Hasanbegović: To se podrazumijeva. Naravno da je cilj političkog djelovanja okupiti ljude koji će biti bezuvjetno odani glavnom političkom cilju i u tom smislu birači ne trebaju strepiti...

Mario Kapulica: Što se tiče očekivane lojalnosti među eventualno izabranim zastupnicima Domovinskog pokreta, kada o tome govori gospodin Hasanbegović koji je izabran kao zastupnik HDZ-a i napustio svoju stranku, ja ne vidim nikakvog razloga da on sutra Domovinskom pokretu ne kaže: gledajte, odmaknuli ste se od onoga što smo prije razgovarali, ja sada idem negdje drugdje. To ne bi bilo prvi put. Dakle, ne može se u okviru našeg parlamentarnog sustava postići imperativna lojalnost, to je stvar osobe. Osobne lojalnosti, osobnog odnosa prema stranci, prema politici, prema listi na kojoj si izabran. Na to država svojim pravilima ne može jednostavno ni na koji način utjecati.

Mi ćemo toga imati i nakon izbora, ja sam već izrazio svoju nadu da će toga biti što manje jer mislim da to nije dobro, i da nam se neće dogoditi ponovo jedan mini raspad političkog sustava gdje se više neće znati tko je na kojoj listi izabran i tko što predstavlja.

Aktualno: Utemeljitelji

Oproštaj od predsjednika utemeljitelja Ličko-senjske županije

Na Dan državnosti, točno trideset godina nakon svoje prisega na dužnost zastupnika u Hrvatski sabor, napustio nas je naš legendarni **Miroslav Petry**. Govor Marija Kapulice na komemoraciji prenosimo u cijelosti:

Uredništvo

Ova Hrvatska stvorena je Božjom providnošću i ta je providnost u vrtlog tog sudbonosnog vremena poslala i našeg Miroslava kao pripadnika one generacije koja će u tim ključnim trenucima, dosegnuvši svoju punu zrelost, odigrati ključnu ulogu.

Za Hrvatsku je gorio i izgorio. Za svoju je obitelj živio. Za svoju se djecu žrtvovao. Čitav svoj život hodao je ponosno i uspravno. Plemenitošću svoga srca oduvijek se odvajao od onih koji gledaju samo svoj interes. Iako mu je srce slabjelo, nikada nije izgubio svoju srčanost. Osjetio sam to i kada smo se vidjeli prošli četvrtak nakon skupa koji smo održali upravo u ovoj dvorani, ali dvjesto metara dalje, u gospičkoj bolnici.

Posljednjih nekoliko dana proveo je u svom voljenom Zagrebu, u kojem je obnašao dužnost saborskog zastupnika u njegovu prvom, ključnom i najzahtjevnijem sazivu. Neki kažu da je Miroslava izdalo srce. To nije istina. Njegovo plemenito i dobro srce, koje nikada nije nikoga izdalo, nije izdalo ni Miroslava. Ono mu je jednostavno odlučilo dati odmora.

„Kao osoba koja je bila okarakterizirana kako antidržavni element i neprijatelj dok su drugi pisali pisma partiji i Račanu na svojoj sam koži najbolje osjetio što znači cenzura, diktatura i nesloboda. Istovremeno, meni je potpuno jasno da od demokracije svatko uzima ono što njemu odgovara, ali važno je znati – ona nije samo jedan pogled, nego slika koju dobijete kada sva gledišta uzmete u obzir. Mislim da bi za sve nas u Hrvatskoj bilo dobro kada bismo češće o tome na taj način razmišljali.“

To su riječi našeg Miroslava iz njegova posljednjeg intervjua i te riječi govore o njegovoj veličini i širini. I ako postoji netko tko je zaslužio da pred kraj svojega života bude na čelu zajednice koja nosi Tuđmanovo ime, onda je to naš Miro.

Život je takav. Odlaze naši očevi. Odlaze ljudi uz koje smo, kao djeca, sudjelovali u stvaranju ove države. Miroslav Petry jedan je od njih. I svaki put kada netko takav ode, osjećam da je otišao dio mene i dio one Hrvatske kakvu pamtimo iz devedesetih. I molim dragoga Boga da se mlade generacije pokažu dosljednim nasljednicima te baštine.

Bio je istinski tuđmanist, čovjek koji je potpuno shvaćao koliko osjećaja, pažnje, mudrosti i odlučnosti treba da se iskoristi šansa za konačnim stvaranjem hrvatske države. A to je odlika velikih ljudi. Miroslav nikada nije dao na Hrvatsku i nikada nije dao na Tuđmana, a svoj HDZ i ono Tuđmanovo u njemu branio je i zastupao, istinski i s ljubavlju, do posljednjeg daha! Njegov život i njegov izričaj narod je itekako dobro razumio, baš kao i HDZ-ovi zastupnici tog vremena, koji su se često okupljali i pristajali uz njega...

Teško je bilo ne primijetiti tog velikog čovjeka kako i u svojoj poznoj dobi, u vremenu kada ga je već napuštala fizička snaga, svojim autoritetom dominira okruženjem u kojem se nalazi.

Govoriti o Miroslavu, a ne spomenuti njegove zasluge za uspostavu hrvatske državnosti, nije moguće. Umro je na tridesetu obljetnicu svoje prisega u Hrvatskom državnom saboru, u kojoj je samo ponovio ono što je radio čitav svoj život: „Prisežem svojom čašću da ću dužnost zastupnika obnašati savjesno i odgovorno, da ću se u svom radu držati Ustava i zakona i poštovati pravni poredak te da ću se zauzimati za svekoliki napredak Republike Hrvatske.“

Te se prisega Miroslav držao do zadnjega dana. Unatoč svojim godinama i teškoj bolesti nikada nije život promatrao iz publike. Prije nekoliko dana jedva su ga zaustavili u njegovoj namjeri da dođe u ovu dvoranu, na skup HDZ-a, stranke koju je stvarao, i pozdravi Andreja Plenkovića.



Mislim da mi Miroslav, kojeg sam jako cijenio i poštovao, čiju sam obitelj, suprugu, sinove, snahu i unuke imao sreću upoznati, a s nekima od njih i surađivati, ne bi zamjerio na ovim riječima. U ime Andreja Plenkovića, koji ga je osobito cijenio i u njemu vidio sve što je HDZ bio i što treba biti, prenosim obitelji Petry njegovu iskrenu sućut.

Kažu da je teže biti pošten čovjek nego heroj jer za herojstvo je dovoljan i jedan dan, a za poštenje je nužno dokazivati se svakog dana – čitav život. Rijetki su oni koji to uspiju, a ja s ponosom mogu reći da je moj prijatelj Miroslav bio jedan od takvih. Želimo da ga se svi sjećamo onakvog kakav je bio – dobar, plemenit, pošten, iskren, jedan od onih koji u životu nije lagao i s kime ste uvijek znali na čemu ste. A takav je bio bez nekog napora – bio je takav jer drugačije nije ni znao, ni htio.

Život mu nije bio lagan, ali je svakoga dana čitavog svog života uspio zadržati ono što mnogi, a da toga nisu ni svjesni, izgube: svoju plemenitost i dobrotu. Otišao je, a mi smo dobili anđela koji će se i dalje brinuti za nas!

I na kraju, krila ovoga hrvatskog sokola nisu slomljena! Miroslav ih je još jednom, kao što je to radio čitavog svog života, hrabro i odvažno raširio i pridružio se svojim časnim precima.

Dragi Miroslave! Pozdravi nam Tuđmana, pozdravi nam Šuška, pozdravi nam sve hrvatske vitezove kojima si se pridružio! Poruči im da ćemo, zajedno s tvojom obitelji, tvojom suprugom, sinovima, snahom, i unucima, nastaviti držati stijeg hrvatstva i čestitosti koji ste nam ostavili.

Neka ti dragi i milostivi Gospodin podari vječni spokoj, nježno te pokrivala i grčila hrvatska zemlja koju si toliko volio, počivao u miru, dragi moj prijatelju!

Gospodarstvo i ekonomija:

Da bi išli naprijed, moramo se vratiti natrag! Zar uistinu?

Bihevioralna ekonomija i stranački programi

Gordan Hanžek

Ekonomija je društvena znanost koja se bavi proučavanjem proizvodnje, distribucije i potrošnje dobara i usluga. Naglasak je na ovome „društvena“. Dakle, za razliku od fizike, kemije i drugih prirodnih znanosti, gdje se čimbenici ponašaju predvidljivo i na isti način, u ekonomiji su glavni akteri i čimbenici ljudi.

Za objašnjavanje ekonomskih pojava rabe se pojednostavljeni (homogeni) modeli gdje se svi sudionici na tržištu ponašaju identično i predvidljivo. Pri tome se podrazumijeva da su ostali (vanjski) čimbenici jednaki.

Dok je to zadovoljavajuće za uočavanje i definiranje ekonomskih zakonitosti, u stvarnome životu to nije dovoljno. Ponašanja i potezi koje ekonomski akteri vuku ovisni su o cijelome nizu unutarnjih (odgoj, prethodna iskustva, psihološke razlike) i vanjskih (stanje okoline, trendovi itd.) varijabli.

Kad se radi o rastu ekonomije, među najvažnije varijable spadaju optimizam, samopouzdanje i očekivanja.

Lako je zamisliti da netko tko nije siguran u sebe, u sigurnost i pozitivne izgledе svoje sredine, odluči odgoditi investiranje, bilo to u novi poduzetnički pothvat, bilo u potrošnju koja onda generira rast drugih ekonomskih subjekata na tržištu, donosi prihode državnom proračunu itd.

SDP, Škorina stranka i MOST – nositelji „ako ne mi, nek' sve propadne“ politike

Nevjerojatno je da se ozbiljne političke stranke (možda ovdje pretjerujemo kad ih nazivamo ozbiljnim, možda bi primjereniji naziv bio „koje pretendiraju ući u parlament“) ponašaju kao da su spremne učiniti bilo što, uključujući i nanošenje štete hrvatskoj ekonomiji, kako bi ostvarile taj cilj.

Teško je pobrojati, analizirati i objasniti sve nelogičnosti, tendencioznosti i besmislice koje se nalaze samo na prvoj stranici SDP-ova izbornog manifesta. Za to nam ne bi bio dovoljan cjelokupan prostor ovoga članka.

Cilj je dakle ući, a ne nešto napraviti, jer je očito da se samim ulaskom u Sabor ispunjavaju ambicije većine kandidata istaknutih na tim listama.

SDP-ov „manifest“

Ovaj komični dokument nazvali su „Novi početak“, a ključna riječ cijele priče je „restart“. Merriam-Webster rječnik engleskog jezika riječ restart definira kao: 1: početi ispočetka, 2: nastaviti iz neke točke.

A to nas dovodi do sljedećeg pitanja: otkuda se to ponovno pokreću, kako su to napisali „svi segmenti društva i gospodarstva“? Je li to vraćanje na početak mandata ove vlade? Ako je, onda to znači da SDP sa svojim koalicijskim partnerima hrvatskim biračima obećava izbrisati 120.000 novih radnih mjesta koliko je otvoreno u ove tri i pol godine!!!

Ili je to vraćanje na početak SDP-ove vladavine 2011., prije nego su uništili 200.000 radnih mjesta? Ili je to povratak na 1989., prije prvih demokratskih izbora, 1982. i defacto bankrot tadašnje države (više nije mogla servisirati dugove) ili se radi o nekom drugom proizvoljno izabranom datumu briljantnih ekonomskih umova poput Bernardića, Marasa, Bauka, Tice, Linića, Lalovca i njima sličnih?!

„Realni okviri“ Socijaldemokratske partije

U prvome poglavlju „Održivo i uključivo gospodarstvo“ naši junaci iz priče o „restartanju“ su kao prvi prioritet postavili rješavanje problema povezanih s COVID-19 pandemijom. OK, to zaista jest važan kratkoročni prioritet, ali tko može zamisliti koaliciju devet stranaka, i to lijevih (gdje sve „vrvi“ od poduzetnika i ljudi iz realnog sektora), kako se bore s bilo kakvom iole zahtjevnijom situacijom?

Ne mora ona biti izvanredna. Radi se o grupaciji koja bi imala problema dogovoriti se u kojem kafiću će subotom ujutro popiti kavu, čak i kada bi ta kava bila besplatna. Kad bi je netko trebao platiti, došlo bi raspada sustava. Bi li oni bili u stanju upravljati ozbiljnim krizama kao što su bile ona s Agrokorom, brodogradilištima, a da ne spominjemo vođenje zemlje usred globalne krize poput COVID-19 pandemije? Naravno da ne bi. Nije se potrebno „restartati“ da bi za to našli pregršt dokaza, i to onih recentnih.

SDP obećava povratak u recesiju i beznađe...

Uostalom, oni su itekako pokazali tko su i što su kada su preuzeli vlast 2011. (pogledajte grafikon i obratite pažnju na lagani opora-



SDP-ove koalicije do sada su nanosite ogromnu štetu našem razvoju. Ovog puta čak devet lijevih stranaka stoji u niskom startu s namjerom da „restartaju“ Hrvatsku.

vak i onda sunovrat nakon SDP-ova dolaska na vlast) i gurnuli zemlju u najdublju recesiju koju je ikada doživjela. Možemo slobodno reći i najdublju recesiju koju je doživjela ijedna europska zemlja od pada željezne zavjese naovamo.

Što je učinila SDP-ova koalicija je između 2011. i 2014.? Kako bi obranila „njihov način života koji košta“, ona je nesposobnim vođenjem, neokomunističkim ekonomskim mentalnim sklopom, posebice Linićevim (čovjek „koji bi krao kada bi znao da ga neće otkriti“, koji je „s bratom razmišljao kako prisvojiti tuđe stvari“ i koji je izjavio stvari koje samo sociopat može izjaviti, pogledajte okvir), i Lalovčevim poreznim terorom (zatvorio 80.000 obrta i 40.000 malih tvrtki, pri čemu je 200.000 naših sugrađana ostalo bez posla) uskratila Hrvatskoj osnovu za bilo kakav rast.

... a ima i solidne kadrove koji to mogu ostvariti!

Problem je bio u tome što SDP-ovci (kao i obično) imaju osjećaj solidarnosti samo međusobno. Uostalom, nije uzaludna izreka u ekonomskim krugovima da je najgora stvar koja se socijalistu može dogoditi da na vlast dođe netko tko mu nije prijatelj.

Zamislite vladu u kojoj je Arsen Bauk ministar bilo čega. Čovjek čiji se „profesionalni životopis“ sastoji od dvije godine (1998. – 2000.) vođenja statistike u HAKL-u (Je li to zaista radno mjesto?!), a onda je postao pomoćnik ministra te mu profesionalna karijera završava 2003. godine (izvor: službeni životopis na stranicama SDP-a).

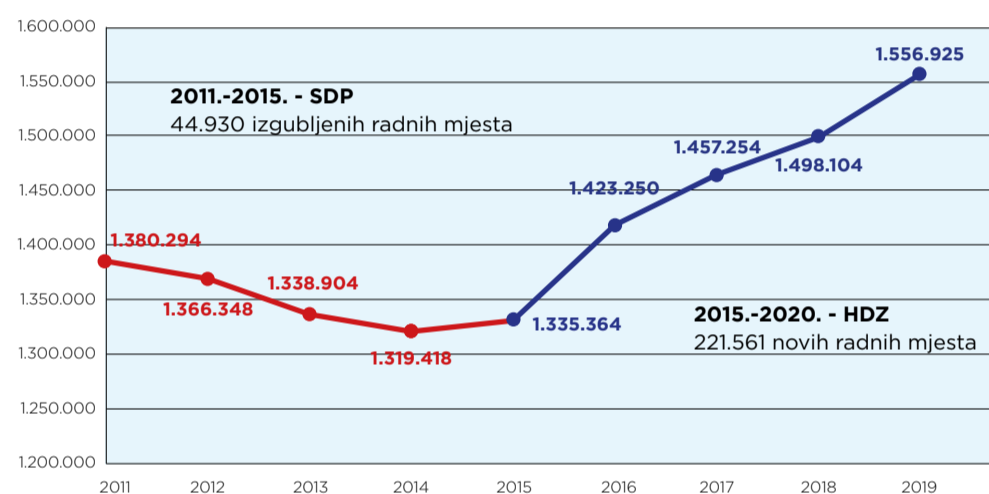
Dodajte Gordana Marasa, čija „profesionalna karijera“ počinje (2001.) s nepune dvije godine „vođenja prodaje“ u Hrvatskom olimpijskom centru Bjelolasica d.o.o. (državno poduzeće, otišlo u stečaj), da bi prešao (2003.) u Maksima komunikacije d.o.o., kućnu SDP-ovu PR agenciju u vlasništvu Ivana Račana (ponovno manje od dvije godine), a nakon toga postaje poslovni direktor SDP-a (2004. – 2010.). Savršene reference za posao koji je obnašao: ministar poduzetništva i obrta. Ovo su tipični životopisi SDP-ovih ministara, kako dosadašnjih tako i potencijalnih (kad bi u nekom distopijskom paralelnom svemiru formirali vladu).

Bero (i „program“)

Kaže narod da šećer dolazi na kraju. Zato sada u jednadžbu dodajte Beru. Beeeeruuuu. Zamislite vladu od devet lijevih i prolijevih stranaka koju vodi Bero. Bero. Kako bi se reklo, „let that sink in“, iliti dobro zamislite takvu situaciju.

Proveli smo kratku anketu unutar uredništva i u krugu prijatelja i više-manje svi smo priznali da smo Beru krivo procijenili. Na papiru izgledalo je da je dečko sjajan kandidat, da će dovesti do podizanja ljestvice u hrvatskom političkom prostoru, posebno među

Broj zaposlenih 2011.-2019.



Obratite pozornost na razliku između crvene i plave boje

lijevim strankama koje općenito imaju gotovo isključivo kadrove koji podsjećaju ili na likove iz crtića ili na negativce iz psiholoških trilera.

Čovjek je završio fiziku na PMF-u, mlad, otac hrvatski branitelj, činilo se predobro da bi bilo istinito. No čim je počeo javno istupati, stvar je počela sve više sličiti na Muppet show. I sve bi to bilo smiješno kad se ne bi radilo o šefu najveće oporbene stranke u Hrvatskoj.

Sjetimo se kako su izgledala komunistička „restartiranja“ Hrvatske!

Kažu Bero i njegovi pobočnici da Hrvatska treba restart u svim segmentima. Dakle, dragi doktori i medicinske sestre, vi ste ni za što, sve što ste dosada radili i sjajni rezultati koje ste postigli ne vrijede ništa, jer eto, Bero i osam patuljaka tako kažu. Sve je je loše i sve treba „restartati“. Isto vrijedi i za hrvatske vojnike koji su branili, obranili i oslobodili zemlju, za hrvatsku policiju koja danas efikasno čuva granice Hrvatske i Europske Unije, za hrvatske gospodarstvenike koji su u mandatu ove vlade otvorili 120.000 novih radnih mjesta, za hrvatske kulturne djelatnike, prosvjetare, sportaše koji su nam kroz sve ove godine priuštili toliko ponosa i radosnih trenutaka.

Povijest se po Bernardiću i društvu računa samo kada su crveni na vlasti. Oni isti koji su Hrvatsku restartali pretvorivši je silom i batinom u komunističko društvo u vrijeme kad su se druge zemlje demokratski razvijale.

Sve to treba zatrti i krenuti ispočetka. Jer Bero tada nije bio tu.

Poznato je kako je i kojim metodama Hrvatska „restartana“ 1971. Idući „restart“ je bio nakon Tuđmanove smrti. Njihovi nervozni prsti motaju se oko tipke za restartanje i ovih dana. Ali tu tipku ne mogu, koliko god bi to htjeli, zahvaljujući demokraciji, stisnuti sami. Ipak o tome nešto odlučuju i hrvatski birači.

Devastacija Hrvatske kao izborna obećanje

Kažu Bero i družina da je „Hrvatska ekonomski slaba, demokratski deficitarna, obrazovno zastarjela, infrastrukturno zapuštena, socijalno podijeljena i administrativno neučinkovita“.

Tako nešto napiše stranka koja je devastirala hrvatsku ekonomiju kao što je nitko nije devastirao od velikosrpske agresije naovamo. Socijaldemokratska partija je početkom 2000-ih, kako bi sebi dala na važnosti, restartirala Hrvatsku uvodeći (tada) potpuno zamrle podjele iz vremena drugoga svjetskog rata (kao, oni su nekakvi imaginarni antifašisti i brana imaginarnim hordama ustaša). Pokušali su, i to i dalje pokušavaju, staviti znak jednakosti između komunizma i antifašizma iako su komunizam (internacional-socijalizam) i nacional-socijalizam dvije strane iste medalje.

Pozivaju nas da vjerujemo njima, a ne vlastitim očima

Sve u svemu, kada čovjek čita kako Socijaldemokratska partija vidi Hrvatsku, zaključio bi kako u svome domu nema struju, vodu, pristup internetu, kada iziđe iz kuće, uzjaši na magarca jer nemamo ni ceste ni autoceste, ni javni prijevoz, ako oboli, javi se lokalnom vraču, da mu djecu uče nekakvi nepismeni probisvijeti, i tomu slično.

Narodna poslovice kaže da dobar konj ima sto mana, a loš samo jednu – ne valja i gotovo!

Da, u svim segmentima imamo prostora za poboljšanje, a to je točno i za svaku drugu zemlju, uključujući one najrazvijenije. Naravno, ne želimo da iz ovoga ispadne da tvrdimo kako smo u rangu sa SAD-om, Velikom Britanijom, Australijom i drugim najrazvijenijim zemljama svijeta, ali odgovorno tvrdimo da u čitavu nizu segmenata „udaramo iznad naše težine“ (a težina se mjeri u BDP-u po glavi stanovnika).

Količina gluposti u ovoj priči je jednostavno prevelika i detaljno ismijavanje njihova „izbornog programa“ bi zahtijevalo (barem) jedno posebno izdanje „Snage zajedništva“.

Škoro, obitelj, kumovi i prijatelji...

Svojevrsan „restart“ nudi nam se i s druge strane. Škorina stranka s imenom i prezimom udružila se sa čitavom lepezom uglavnom dokazano neuspješnih političkih aktivista i jednoproblemskih skupina pojačanih s nekoliko „viđenijih“ individualaca. I oni bi sve vratili na neke „početne pozicije“, samo im je teško artikulirati koje. Zagovaratelji davanja većih ustavnih ovlasti predsjedniku države (Zoranu Milanoviću) sada se peru da nisu mislili na njega nego na Škoru. I to pokazuje na koji način i iz kojega kuta predlažu rješenja za Hrvatsku. Zahtijevajući veće ovlasti predsjednika, pozivali su se na „činjenicu“ da to traži više od šezdeset posto hrvatskih građana. Sada o tome šute iako su sami doveli Milanovića na tu poziciju. Uglavnom, cijela ta ekipa posvećena je napadima na HDZ-ovu vladu, a napose na predsjednika stranke i premijera Plenkovića na više-manje istim osnovama.

Povratak u prošlost bezgrešnih boraca za bolje sutra

Hrvatska demokratska zajednica nije savršena organizacija. Čine je ljudi koji imaju svojih mana i nedostataka. Ali politika HDZ-a i ukupnost njezinih napora, sa sasvim jasnim rezultatima u prethodnom i brojnim dosadašnjim mandatima, pokazuju da se radi o jedinjoj dovoljno razvijenoj i strukturiranoj snazi koja može savladavati sve slojevite probleme suvremene Hrvatske. Ima li prostora za osporavanje? Ima. Treba li pri tome uvažavati činjenice? Treba. Zato je bilo iznimno patetično gledati Stankovića kako napada predsjednika HDZ-a jer je obećao 180.000 novih radnih mjesta, a ostvario „samo“ 123.000. Pri tome uopće nije osporavao da je zaista ostvareno tih 123.000 ni da su postojali ozbiljni nepredviđeni problemi i okolnosti. Al' kao, obeć'o si, kakve veze imaju Agrokor i korona?!

Hrvatska i svijet:

Samo je HDZ za jačanje položaja Hrvatske u Europi i svijetu

Ni naši lijevi ni desni politički suparnici uopće ne razumiju suvremenu političku scenu Europe

dr. sc. Ivica Miškulin

Samo na prvi pogled može se učiniti nebitnim da naši politički protivnici u aktualnoj predizbornoj kampanji upadljivo izbjegavaju europske teme. Ako se pogledaju izborni programi i lijeve i desne opozicije, onda odmah upada u oči da u njima – osim isprazne retorike i zapanjujućeg nepoznavanja problematike – ne nalazimo gotovo ništa o tome kako bi trebalo dodatno poboljšati položaj i utjecaj Hrvatske u Europskoj uniji.

Besplodna zatvorenost u vlastite okvire

Kao da izvan naših granica ne postoji nikakav svijet, politički suparnici HDZ-a očito zagovaraju politiku besplodne zatvorenosti u vlastite okvire. Hrvatskim biračima stoga treba dati vjerodostojno objašnjenje činjenice da politički akteri koji tako napadno traže njihovo povjerenje istovremeno tako upadljivo izbjegavaju očitovati se o međunarodnoj budućnosti Hrvatske.

Denunciranje vlastitog naroda

Kad je riječ o lijevoj opoziciji, potraga za razlozima bijega od Europe nije osobito teška. Najkraće rečeno, vlada SDP-a i Zorana Milanovića učinila je sve da našu državu učini nepoželjnim partnerom i sugovornikom unutar Europske unije. Nije jedini razlog bahata svađa s Berlinom oko sudbine dvojice šefova bivše jugoslavenske tajne političke policije. Već davno prije toga tadašnji premijer uspio nas je duboko osramotiti pred svim utjecajnim forumima Unije. Kakvu uostalom sliku o vlastitoj državi širi njezin tadašnji premijer kad pred pedantnim Nijemcima u rujnu 2012. mrtvo hladno izjavi da su Hrvati narod sklon financijskim i drugim prevarama?!

Neželjena Europa

Vođena nezapamćenom poreznom i drugom presijom prema malim obrtnicima te poduzetnicima tadašnja je SDP-ova vlada uspjela gotovo u potpunosti spriječiti ulazak europskih sredstava u Hrvatsku. SDP i njegovi današnji trabanti Europu ne vole jer ih podsjećaju na golem neuspjeh koji su nam prije četiri godine priuštili. Zato sada hrvatskim biračima o tome ne mogu reći ništa. Drukčije stvar stoji kod političkih stranaka i pojedinaca koji danas traže povjerenje hrvatskih birača s navodno autentično suverenističkih pozicija. Oni fenomenu europskih integracija općenito prilaze s ostrašćenih ideoloških pozicija. Nasuprot svim dokazima, poput činjenice da je Europska unija nastala na dragovoljnom pristupu pojedinih država članica te da u njoj

pojedine države uspijevaju ostvariti utjecaj koji nije u razmjeru s njihovom veličinom, oni u njoj vide tamnicu naroda, gotovo poput nekadašnje Jugoslavije.

Odbacivanje kao rezultat nesigurnosti

Zapanjuje pritom da se na vrhu mržnje novoprobudjenih nazovi-suverenista našla upravo Europska unija ili integracija koju odreda čine države razvijenih demokratskih vrijednosti, izražene društvene solidarnosti i visokog gospodarskog razvoja. Zato u vidljivoj kontrastu sa SDP-om i drugom ljevicom Domovinski pokret i njemu slične grupe u svojim izbornim programima govore mnogo, ali isključivo s pozicije odbacivanja i neskrivene mržnje. Umjesto da Europsku uniju pokušaju razumjeti i približiti hrvatskim biračima, oni Hrvate Europom plaše.

Znakovita šutnja naših lijevih političkih suparnika o europskim integracijama ili neobuzdana mržnja naših desnih izazivača o Europskoj uniji nije dakle slučajna. Prvi su nas u Bruxellesu, Berlinu i Parizu uspjeli osramotiti, a drugi su na dobrom putu da nas s njima posvađaju. I jedni i drugi, valja nam zaključiti, uopće ne razumiju suvremenu političku scenu Europe i svijeta, pa zato ni ne zaslužuju povjerenje hrvatskih birača.

EU kao dio programa

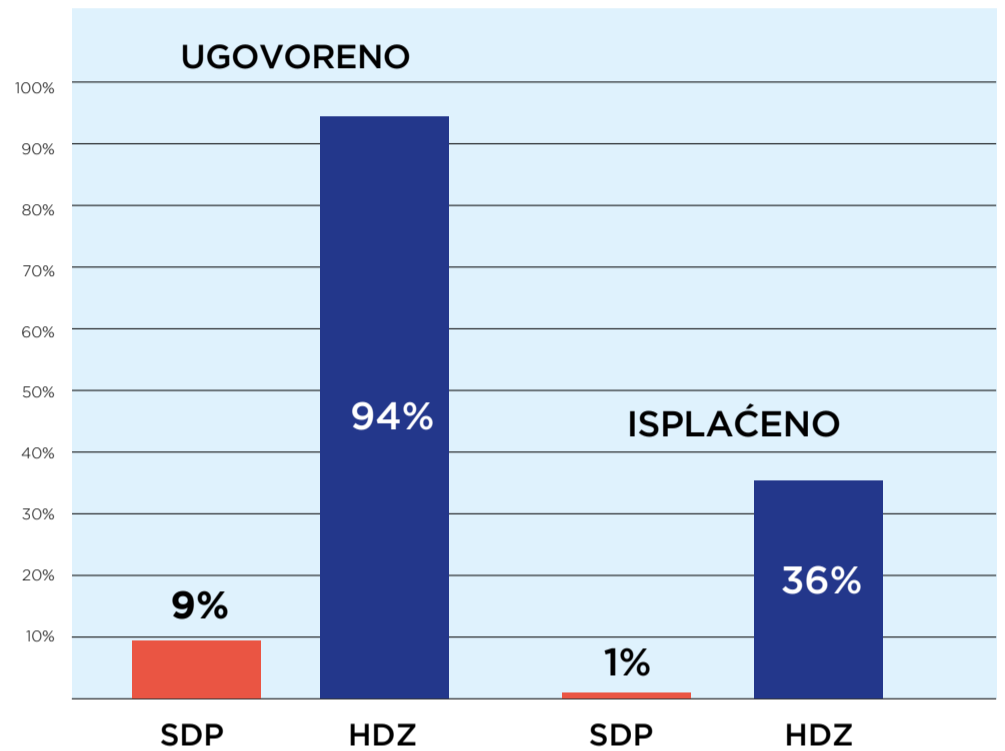
Nasuprot lijevim nesposobnjakovićima i desnim radikalima, naša je vlada ispravno prepoznala važnost Europske unije za suvremenu hrvatsku državu. Sam ulazak Hrvatske u Uniju od početka je bio dio programa HDZ-a i samo je nesretan razvoj političkih prilika početkom 2000-ih spriječio da danas nismo dijelom te integracije već dva desetljeća. Ali, kako se običava reći, za prolivenim mlijekom ne treba plakati, već propušteno valja nadoknaditi.

U posljednje je četiri godina Hrvatska snažno zakoračila u problematiku Europske unije pa se može reći da smo tek nedavno u punome smislu imali prilike doživjeti prve konkretne učinke punopravnog članstva. Ključni razlog zbog kojeg utjecaj Europske unije već sada možemo ocijeniti pozitivnim leži u neporecivoj činjenici da je HDZ jedina politička stranka u Hrvatskoj koja je prepoznala da je članstvo u toj integraciji u prvome redu prilika koja se ne smije propustiti.

Podudarnost ciljeva

Ali da bismo čitateljima mogli preciznije objasniti od čega se sastoje spomenuti pozitivni učinci, valja najprije utvrditi u kojoj se mjeri s koncept Europske unije podudara s proble-

Usporedba iskorištenosti EU fondova SDP-ove (2011-2015) i HDZ-ove vlade (2016-2020).



matikom hrvatskih nacionalnih (ujedno i državnih) interesa. U suvremeno su doba hrvatski nacionalni interesi, kako ih HDZ vidi, sljedeći: daljnje jačanje hrvatske državnosti u suradnji s drugim europskim državama koje se temelje na konceptima parlamentarne demokracije, daljnje jačanje hrvatskog gospodarstva temeljenog na zdravom tržišnom natjecanju ne zanemarujući pritom društvenu solidarnost te daljnja modernizacija hrvatskoga društva, a u smjeru suvremene međuljudske tolerancije, tehnološkog obogaćivanja te financijske pismenosti.

Navedeni su ciljevi savršeno podudarni sa svime što podrazumijeva koncept Europske unije te u konačnici osiguravaju punu integritet Hrvatske u prostor najveće kvalitete življenja i najviših demokratskih standarda. Suverenost hrvatskoga naroda, ostvarena u samostalnoj hrvatskoj državi, ostaje dakle nedirnutom. Dapače, statusom i utjecajem u Europskoj uniji mi je jačamo i unapređujemo. Obogaćuje se u zajedničkom suživotu s najnaprednijim narodima i državama europskog kontinenta.

Snaga utjecaja

Nakon četiri godine besplodnog članstva u Europskoj uniji koje je SDP priuštio Hrvatskoj vlada je HDZ-a ujesen 2016. počela odlučnim potezima provoditi dijametralno drukčiju politiku. Koji su njezini ključni uspjesi? Najprije, nije pretjerano reći da su položaj i utjecaj Hrvatske u europskim okvirima najjači u posljednjih dvadesetak godina. Vješto snalaženje u institucionalnim okvirima Europske unije omogućilo je da predstavnici hrvatski-oduznosnici ključno utječu na procese odlučivanja.

Hrvatska je zatim uspjela oživjeti primjetno zamrli proces proširenja Unije na prostor jugoistočne Europe te potaknuti aktualizaciju dugo zanemarenih tema poput demografske revitalizacije i socijalne pravednosti. Najvažnije je međutim primijetiti da su navedene teme ujedno i hrvatske teme, pa će tako geostrateški položaj Hrvatske imati velikih koristi od demokratizacije naših susjeda, a domaći socijalni odnosi od pravednije raspodjele zajedničkih financijskih probitaka.

Konačno, ne treba bježati od činjenice da je u protekle četiri godine HDZ-ova vlada uspjela Hrvatsku učiniti primateljem značajnih financijskih sredstava iz mnogovrsnih fondova Europske unije

Brojevi koji govore

Prema dostupnim podacima dosada je Hrvatska tako uprihodiila više od dvije milijarde eura. Taj se novac ulaže u brojne infrastrukturne i druge projekte poput Pelješkog mosta, zračnih luka u Dubrovniku i Splitu, željezničke mreže i slično. Dodatno, gotovo pola milijarde eura Hrvatska je izborila iz posebne financijske omotnice Unije namijenjene saniranju štete od pandemije koronavirusa.

Navedene je brojke nužno staviti u povijesnu perspektivu: krajem 2016. SDP-ova vlada uspjela je ugovoriti svega 9% sredstava predviđenih za Hrvatsku, a dobiti tek 1%, dok je sredinom 2020. HDZ-ova vlada ugovorila čak 94% sredstava, a dosada je isplaćeno 36% (vidi dijagram).

Dok je SDP dakle uspio posvađati Hrvatsku s klubom najbogatijih država svijeta, unazaditi njezin materijalni položaj i dovesti u pitanje perspektivu njezina razvoja, dotle je HDZ-ova vlada učinila Hrvatsku ravnopravnim akterom Europske unije i istovremeno bogatijom. Onaj tko zanemaruje taj ključni aspekt hrvatske suverenosti, pokazuje da Hrvatsku ne promišlja dovoljno ozbiljno.

Rezultati kao kriterij uspjeha

Nakon svih problema ratnog i poratnog razdoblja te mnogobrojnih nevolja uzrokovanih tranzicijom, krajnje je vrijeme da u Hrvatskoj ključni kriterij svih izbora postanu konkretni rezultati nečijeg rada. Članstvo Hrvatske u Europskoj uniji nudi nam mnoge mogućnosti i prilike, ali da bi se iskoristile, potrebno je imati mnogo znanja i vještina. HDZ ih je uvjerljivo pokazao u prethodnome mandatu. Nemamo stoga sumnji da će i početkom srpnja ove godine hrvatski birači zaokružiti nesumnjiv uspjeh, a odbaciti dokazani neuspjeh.

Mi i oni:

Uspješni i dosljedni *versus* neuspješni i prevrtljivi

Restart nam nudi dokazanu nesposobnost, a Domovinski pokret dosljednu nedosljednost!

dr. sc. Ivica Miškulin

Mjerodavna znanost o politici odavno je objasnila pojam političkoga kapitala. U najkraćim crtama radi se o zbroju svih sredstava ili izvora koji stoje na raspolaganju nekom političaru.

Vjerojatno su ipak najvažniji oblici političkog kapitala vještina i reputacija. Koga birači prepoznaju kao vješte i dosljedne? One političke aktere koji znaju kako svoje stručno i drugo znanje pretočiti u opipljiv rezultat te one političke aktere koji redovito ispunjavaju predizborna obećanja istovremeno dosljedno ostajući vjerni svojoj političkoj stranci te izvornoj političkoj ideologiji birači prepoznaju kao vješte i vjerodostojne.

Obrnuto, one političke aktere koji se ne mogu pohvaliti bilo kakvim učinkom svoga rada, koji nikad ne ispunjavaju predizborna obećanja i koji mijenjaju stranke i ideologije kao čarape birači s pravom smatraju nevještima i prevrtljivima. Dakle, one političare koje javnost prepoznaje uspješnima i dosljednima se pamti kao lidere, a ovi drugi završavaju na marginama povijesti.

Postignuća na izvornim načelima

Brojni su razlozi zbog kojih bi predstojeće parlamentarne izbore trebalo promatrati u prvome redu kao nadmetanje između samo dviju grupa: s jedne strane nalaze se dokazano vješti i dosljedni, a s druge dokazano nevješti i prevrtljivi. Političku, društvenu i državnu učinkovitost i dosljednost je Hrvatska demokratska zajednica uvjerljivo pokazala u protekle četiri godine.

Čak i najmanje skloni komentatori ne mogu poreći da je HDZ-ova vlada u prethodnom mandatu najprije stabilizirala, a potom i unaprijedila Hrvatsku. O tome smo u više navrata pisali, a čitatelji i u ovome broju našega glasila mogu još jednom vidjeti sažetak svih uspjeha koja smo ostvarili u prethodnom razdoblju. Navedimo samo da je Hrvatska u samome svjetskom vrhu u borbi protiv epidemioloških, materijalnih i društvenih posljedica pandemije koronavirusa, što je također veliko postignuće u prvome redu HDZ-ove vlade.

Manje je zapaženo da je HDZ u tom razdoblju ostao vjeran izvornoj Tuđmanovoj političkoj i ideološkoj misli, istovremeno je razumljivo nadograđivši zahtjevima suvremenosti. Pojavnost koja nas međutim u ovome tekstu zanima su naši politički suparnici. Kako na toj strani stoje stvari s učinkovitošću i dosljednošću?

Dokazano nesposobni – Restart koalicija

Kao što je racionalno glasovati za dosljedne kandidate, jednako je važno da birači povjerenje daju kandidatima koje odlikuju uspješnost i učinkovitost. Pažljiv će birač dakle glasovati za kandidate koji dokazano postižu rezultate. Obrnuto, kandidatima koji su imali priliku pokazati što doista znaju, ali su teško podbacili, birači ne vjeruju. Još je manje vjerovati da će takvima, dokazano nesposobnim kandidatima, dati podršku ako je kojim slučajem opet zatraže.

Unatoč tomu podršku birača na ovim izborima traži i heterogena koalicija lijevih političkih snaga, okupljena oko SDP-a i nazvana Restart.

Posebno je pak tragično da se na izbornim listama ove koalicije, i to često na važnim mjestima, nalaze kandidati u čiju se nesposobnost hrvatska javnost u razdoblju 2011. – 2016. imala prilike višestruko uvjeriti.

Stari ministri kao nova rješenja

Naime, čitav niz nekadašnjih ministara i drugih dužnosnika u nekadašnjoj vladi Zorana Milanovića i sada Restart nudi biračima. Krenimo redom. Tu su Arsen Bauk, nekadašnji ministar uprave, a danas prvi na listi Restarta u desetoj izbornoj jedinici, te u istoj jedinici, ali na trećem mjestu, nekadašnji potpredsjednik vlade i ministar regionalnog razvoja i fondova Europske unije Branko Grčić. (Podsjećamo naše čitatelje da kraj mandata SDP-ova vlada dočekala sa svega 9% ugovorenosti i mizernih 1% isplaćenosti sredstava iz europskih fondova.) Prvo je mjesto u drugoj izbornoj jedinici pripalo nekadašnjem ministru zdravlja Rajku Ostojiću, a ono je pripalo i Predragu Matiću, nekadašnjem ministru branitelja, samo u petoj izbornoj jedinici.

Druge su kadrovi SDP-a postavili na nešto niža mjesta. Tako na sedmom mjestu u prvoj izbornoj jedinici nalazimo Mirelu Holy, nekadašnju ministricu zaštite okoliša i prirode (kod nje još valja primijetiti da joj i politička dosljednost očito nije jača strana jer je iz SDP prešla u ORAH da bi se nedavno opet vratila u SDP), nekadašnji ministar financija Boris Lalovac dospio je na četvrto mjesto Restarta u šestoj izbornoj jedinici, a Željko Jovanović, čovjek poznat kao zatiratelj visokog školstva i znanosti te nekadašnji ministar znanosti, obrazovanja i športa, dospio je na deseto mjesto u osmoj izbornoj jedinici.



Društvene mreže o kobasičastoj SDP-ovoj koaliciji.

Naravno iz okvira zdravog razuma izlaze razlozi zbog kojih u SDP-u misle da s kadrovima koji su istoznačnica s terminom *nesposobnost* Restart namjerava pokrenuti Hrvatsku. U svakom slučaju uvjereni smo da ni ova podvala biračima neće uspjeti.

Dosljedno nedosljedni – Domovinski pokret

Kako smo ranije spomenuli, politička dosljednost podrazumijeva vjernost nekoj političkoj ideologiji, ne zanemarujući naravno njezinu nadogradnju u stalno mijenjajućim okolnostima. Pažljiv će birač dakle glasovati za kandidate koji ne prelaze svaki dan iz jedne stranke u drugu.

U takvima će s pravom prepoznati političare kojima ne smije vjerovati jer bi mu se u suprotnome moglo dogoditi da danas da povjerenje kandidatu koji u tom trenutku pripada jednoj stranci i promiče njezin program, a već sutradan prijeđe u okrilje druge i podupire njezin program. Takav birač osjećat će se prevarenim, i to s razlogom.

Već dugo na političkoj sceni Hrvatske nije bilo političke grupe koja birače tako očigledno želi izigrati kao što je to Domovinski pokret Miroslava Škore. Za svakog analitičara našeg političkog života kandidacijske liste Domovinskog pokreta stoga predstavljaju savršen primjer političke beskarakternosti i egzibicionizma. Nama su pak pažnju privukle dvije pojavnosti koje također potvrđuju njihovu nedosljednost.

Plejada neuspješnih kadrova

Najprije, dobar je dio najzvučnijih kandidata Domovinskog pokreta nekada bio član HDZ-a. Sam je Škoro (prvoplasirani na listi u drugoj izbornoj jedinici) drugi dio 1990-ih i dobar dio sljedećeg desetljeća pripadao našoj stranci (pored ostalog, bio je i gradonačelnički kandidat HDZ-a u Osijeku, a moramo primijetiti da u proljeće 1990. nije bio sklon pokliču „sad il' nikad“).

Na šestome mjestu iste jedinice nalazimo i Bosiljka Mišetića, nekadašnjeg člana HDZ-a, savjetnika predsjednika Franje Tuđmana i ministra pravosuđa u trećoj vladi samostalne Republike Hrvatske (Mišetićevo političku prevrtljivost potvrđuje i činjenica da je prije

svega navedenoga bio HNS-ov ministar u Vladi nacionalnog jedinstva). Nekad je članica HDZ-a i ministar bila i Bernardica Juretić (danas četrnaestoplasirana na listi Domovinskog pokreta u četvrtoj izbornoj jedinici). Na prvom mjestu pete izborne jedinice nalazimo Ivana Penavu, nekad HDZ-ova gradonačelnika Vukovara i neuspješnog kandidata za mjesto potpredsjednika HDZ-a na proteklim unutarstranačkim izborima, a na petom mjestu devete izborne jedinice Ljiljanu Zmijanović, također do jučer članicu HDZ-a.

U pravu je čitatelj koji će iz navedenoga zaključiti da je Domovinski pokret zapravo labavo povezana skupina otpadnika iz HDZ-a koje su na izlazak iz naše stranke nagnale u prvome redu nerealizirane osobne ambicije.

Domovinski pokret ima i drugih prebjega na svojim izbornim listama. U redove zasigurno najmanje principijelnih ulaze Igor Peternel, nekad član SDP-a, a danas drugoplasirani u prvoj izbornoj jedinici, te Stjepo Bartulica, nekad savjetnik SDP-ova predsjednika Ive Josipovića, a danas prvoplasirani na listi Domovinskog pokreta u šestoj izbornoj jedinici.

Ništa manju sklonost mijenjaju političkih boja nije pokazao ni Pero Kovačević, nekad saborski zastupnik HSP-a, potom u statusu „neovisnog“ zbrinut u Zagrebačkom holdingu, a danas dvanaestoplasirani na izbornoj listi u prvoj izbornoj jedinici. Kao primjer političke prevrtljivosti treba naravno spomenuti i nekadašnjeg MOST-ova ministra Slave na Dobrovića, danas prvoplasiranog na listi Domovinskog pokreta u sedmoj izbornoj jedinici, te istaknutu MOST-ovu aktivisticu Ružicu Vukovac, danas trećeplasiranu u petoj izbornoj jedinici.

Ali Domovinski pokret otišao je i korak dalje u političkoj nedosljednosti. Naime, na njegovim listama nalazimo i fenomen višestrukih prebjega, tj. političara koji su promijenili više od jedne stranke. Takvi su pojedinci Krešimir Bubalo, nekada član HDZ-a i Glavaševa HDSSB-a, a danas trećeplasirani kandidat u četvrtoj izbornoj jedinici, te Dražen Đurović, nekad član HSP-a i HDSSB-a, a danas petoplasirani na listi u petoj izbornoj jedinici. Zaključimo ovo nabranje očiglednom konstatacijom da je glas za Domovinski pokret zapravo podrška pojedincima koji će birače odmah poslije izbora iznevjeriti.



Društvene mreže o Škorinoj stranci.

Tako je govorio Franjo Tuđman:

Lipanj 1989.: godišnjica osnutka pobjedničke stranke!

Na prostoru istočne i srednje Europe nema mnogo političkih stranaka koje se nakon sloma komunizma mogu pohvaliti višedesetjetnim kontinuiranim djelovanjem.

Pogledamo li danas stanje u državama poput Poljske, Češke, Mađarske ili Rumunjske, onda je jedna od važnijih karakteristika tamošnjih političkih odnosa relativno brzo gašenje stranaka koje su dobrim dijelom iznijele demokratizaciju.

Nasuprot tomu Hrvatska demokratska zajednica, stranka koja je još u komunističkoj Hrvatskoj brzo preuzela uzde nacionalnog i političkog oslobođenja u svoje ruke, i danas je najvažniji akter političkoga života demokratske i suverene Republike Hrvatske. Početkom druge polovice lipnja ove godine HDZ će čvrsto zakoračiti u treće desetljeće svojega života. Ako je povijest doista jedini vjerodostojni pokazatelj naše budućnosti, onda ne bi trebalo biti sumnje da se nalazimo pred barem jednako uspješnih trideset godina.

HDZ je osnovan 17. lipnja 1989. u prostorijama nogometnog kluba „Borac“ u zagrebačkoj četvrti Jarun i stranka je i ove godine primjereno obilježila ovu, kako smo napomenuli, i u europskim prilikama nesvakidašnju obljetnicu. Iza svečanih govora uobičajenih u ovakvim prilikama ostat će međutim drama koja se iza osnivanja odvijala. Evo nekoliko rečenica o tome.

Nakon što je javnosti krajem veljače 1989. predstavljen Prednacrt programske osnove Hrvatske demokratske zajednice, osnivači predvođeni Franjom Tuđmanom i okupljeni u posebnom Inicijativnom krugu pristupili su idućem logičnom koraku, tj. osnivanju stranke. To je pak u ondašnjim prilikama bio pothvat povezan s mnogim rizicima, u prvome redu s očekivanom represijom komunističkog režima.

U međuvremenu određeni je utjecaj unutar Inicijativnog kruga zadobila grupa Tuđmanovih oponenta koja ga je od proljeća 1989. počela sve neumjereno kritizirati. Ishod je svega bilo kašnjenje HDZ-a za drugim opozicijskim strankama i grupama. U takvim okolnostima Tuđman i njegovi najbliži suradnici odlučuju se na riskantnu igru dvostruke mimikrije koja je imala cilj jednako zavarati i režim i unutarnje oponente. HDZ će se osnovati na privatnom ili nejavnom mjestu: u takvoj varijanti osnivačku skupštinu nije bilo nužno prijaviti policiji (koja je mogla odbiti dopuštenje ili već na neki način spriječiti njezino održavanje), a unutarnji nezadovoljnici jednostavno zaobići.

Potonji su doista prije Jaruna 17. lipnja 1989. upućeni u restoran „Savski mlin“, a policija je također zavarana. Tuđman i drugi su se naprotiv uputili na Jarun, gdje je osnovan HDZ. Tuđman je izabran za predsjednika, a Dalibor Brozović i Vladimir Šeks postali su potpredsjednicima stranke.

Našim čitateljima donosimo nekoliko ključnih naglasaka iz govora netom izabranog predsjednika stranke Franje Tuđmana naslovljenog „O okolnostima osnutka Hrvatske demokratske zajednice“.



O povijesnoj potrebi pokretanja HDZ-a.

„Sva zbivanja, i to svakim danom sve više i sve prešnije, dokazuju ispravnost pothvata koji ide za tim da HDZ postane izvornim i vjerodostojnim predstavnikom onoga hrvatskoga javnog mnijenja što se zasniva na nepatvorenoj povijesnoj baštini hrvatskoga naroda, a i ostalih kojima je Hrvatska domovina, a koji teže općečovječanskim idealima suvremena civilizirana svijeta.“

HDZ se temelji na uspjesima moderne hrvatske povijesti.

„HDZ stoga teži povijesnoj sintezi hrvatske političke misli, pa i nacionalne svijesti. A to podrazumijeva kako uklanjanje svih negativnih iskustava iz svijetu dosadašnjih pokreta tako i izgradnju na svemu pozitivnome da bi se što djelatnije i svrhovitije moglo odgovoriti na izazove današnjeg vremena.“

HDZ je otvoren svim demokratski nastrojenim pojedincima:

„HDZ otvara svoja vrata svim pripadnicima hrvatskog naroda koji su za demokratsku obnovu nacionalnoga, društveno-političkog i gospodarskog života, bez obzira na njihove svjetonazore te idejno-politička i vjerska uvjerenja. Ona je također otvorena i svim građanima srpskog naroda, kao i drugih nacionalnosti (talijanske, mađarske, češke, slovačke, židovske...), koji žele sudjelovati u toj demokratskoj obnovi.“

HDZ je nov oblik hrvatskog narodnog pokreta.

„HDZ ne teži obnavljanju maspoka, a ni poistovjećivanju s ijednim drugim bivšim idejnim ili političko-stranačkim pokretom. Svaki je od njih bio više ili manje uspješan odgovor na povijesni izazov svoga vremena, a kasnije – po istim zakonitostima povijesno-društvenog razvitka – isto je tako zakazivao na izazove povijesnih okolnosti.“

I hrvatski narod ima pravo na samoodređenje.

„Polazeći od skupo plaćenih povijesnih iskustava, držimo da u svim okolnostima treba osigurati pravo hrvatskom narodu da može suvereno odlučivati o svojoj sudbini. A priznanje toga prava pretpostavlja suprotstavljanje bilo kakvoj nacionalističkoj isključivosti i šoviniističkoj agresivnosti. U povijesnoj borbi za slobodu i emancipaciju naroda širom svijeta, nekada i danas, takve su pojave glavni uzroci međunacionalnih razdora i mnogih povijesnih nedaća.“

